

ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ର

୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ଦାସ ପାଉଲଙ୍କ ଠାରୁ ନମସ୍କାର । ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ଭାବରେ ଫୁଲାଇଲ । ତାହାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ବନ୍ଧା ହେଲି ।

ପରମେଶ୍ୱର, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ଆଗରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର, ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପବିତ୍ର ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖା ହୋଇଛି । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ତଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟେ । ସେ ପାଉଲଙ୍କ ବଂଶରେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ଜନ୍ମପାଇଁ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେ ମହାନ ଶକ୍ତି ସହଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର ରୂପେ ଘୋଷିତ ହେଲେ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ବାଣ୍ଟିବିହୀନ ହେବାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର, ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଦାସ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବା ପାଇଁ ଏହି କାମ ମୋତେ ଦେଲେ । ମୁଁ ଏହି କାମ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କରୁଛି । ଭ୍ରମମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ହେବା ପାଇଁ ଡକା ଯାଇଛନ୍ତି ।

ଭ୍ରମମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ବୋଲି ବନ୍ଧା ଯାଇ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖୁଛି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଆତ୍ମ ପରମପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା

ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଭ୍ରମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି କାରଣ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ସାରା ଫସାର ଚଳି

କରୁଛି । ପ୍ରତିଥର ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ବେଳେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି । ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୋ ଅନ୍ତରର ସହ ଉପାସନା କରୁଛି । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମିଳୁ । ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କଲେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେବ । ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ

ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଇଚ୍ଛା କରେ । ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଆତ୍ମିକ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଦେଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ମୋର ଇଚ୍ଛା । ମୋର କହିବାର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଆତ୍ମମାନେ ଏକ ଆରେକକୁ ନିଜନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା । ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ଓ ମୋ ବିଶ୍ୱାସ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଭ୍ରମ ଓ ଭରଣୀମାନେ, ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଚାହେଁ ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବହୁତ ଥର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ବାଧା ପାଇଛି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲି । ଅନ୍ୟ ଅଣିୟତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲି, ସେହିପରି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ମୁଁ ଗ୍ରୀକ୍ ବା ବର୍ବର, ଚିହ୍ନମାନ ବା ମୂର୍ଖ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ଉଚିତ ମନେ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ରୋମରେ ରହିଥିବା ଭ୍ରମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ।

ମୁଁ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ହେଉଛି ଶକ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପରେ ଅଣିୟତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କପରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି ତାହା ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ରର ଦର୍ଶନାଥ୍ୟ । ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକତା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶେଷ ହୁଏ । ଯେପରି ଧର୍ମଗାୟତ୍ରେ କୁହା ଯାଇଛି, “ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଅନନ୍ତକାଳ ନିବିଡ଼ ରହେ ।”*

ସମସ୍ତେ ପାପ କରୁଛନ୍ତି

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁଳର୍ପ ଓ ଭୁଲକର୍ମ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ରୋଧ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ମତ ନିବନ୍ଧନ ଦ୍ୱାରା ତାହା ଲୁଚାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟକ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୂକ୍ଷ୍ମ କରା ଯାଇ ସାରିଥିବାରୁ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଦେଖାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ବିଷୟରେ ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ

କଥା, ସେ ସମସ୍ତ କଥା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।^{୨୦}ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କେତେକ ତଥ୍ୟ ଲୋକେ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱ (ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କଥା) । କିନ୍ତୁ ନିଗତର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସହଜ କରା ଯାଇଛି । ଏ ଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱର ସୂକ୍ଷ୍ମ କରିଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ମନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବାହାନ ନାହିଁ ।^{୨୧}ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ନଶାରିଲେ ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାର ନିରର୍ଥକ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଭାଗିଗଲା ।^{୨୨}ଲୋକେ ନିଜକୁ ବୁଝିମାନ ବୋଲି କହିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ହୋଇଗଲେ ।^{୨୩}ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚିରସ୍ତାୟୀ ମହମାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ଲୋକେ ସେହି ମହମାକୁ ମୂର୍ଖିପୁତ୍ରା ଧାରା ବେପାର କଲେ । ଲୋକେ ଏହି ମୂର୍ଖିଗୁଡ଼ିକୁ ପକ୍ଷୀ, ପଶୁ ଓ ସରୀସୃପ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

^{୨୪}ଲୋକେ ସର୍ବଦା ମନ କର୍ମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ସେମାନେ ପାପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପାପ ମାର୍ଗରେ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯୌନପାପରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଓ ନିଜ ନିଜ ଶରୀରକୁ ପରସ୍ପର ସହତ ମନ କର୍ମରେ ନିୟୋଦିତ ରଖିଲେ, ଯା'ସ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ନିଯିତ ହେଲା ।^{୨୫}ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବଦଳରେ ନିଆକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକର ଉପାସନା ଓ ସେବା କଲେ । ସେମାନେ ଏହି ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକର ସୂକ୍ଷ୍ମକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ପ୍ରଂଶଂସାର ପାତ୍ର । ଆମେନ ।

^{୨୬}ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲଜ୍ଜାଦନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।^{୨୭}ସେହିଭଳି ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ପରସ୍ପର ଭିତରେ କାମନାରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ । ପୁରୁଷମାନେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ ଅଶୋଭନୀୟ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ନିଜର ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ଦେହରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଲେ ।

^{୨୮}ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଲୋକେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିକୃତ ଚିନ୍ତାରେ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ଅନୁଚିତ କର୍ମକରି ରହିଲେ ।^{୨୯}ସେହି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପାପ, ମନଭାବନା, ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ସେମାନେ ହତ୍ୟା, ଝଗଡ଼ା, ମିଛ, ଛନ୍ଦ-କପଟତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ମନ ଚିନ୍ତାରେ ବୁଡ଼ି ରହିଲେ ।^{୩୦}ସେମାନେ ପରତର୍ଜା କରନ୍ତି, ପରନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ଓ ଏକ ଆରେକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ କଥା କୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୁଃଖ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଉଦ୍ଧତ, ଆତ୍ମଗର୍ବୀ ଓ ଅହଂକାରୀ । ସେମାନେ ମନକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ବାଟ ଖୋଜୁ ଆଆନ୍ତି ।^{୩୧}ସେମାନେ ନିଜର

ପିତାମାତାଙ୍କୁ ମାନନ୍ତ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ସେମାନେ ନିଜର କଥା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।^{୩୨}ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶନ୍ତି । ସେମାନେ ନାଶନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ଭଳି ନୀବନ ଯାପନ କରୁଛି, ସେ ମରବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ମନକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କରି ଗୁଲନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହିଭଳି କାମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ: ଭୃନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପ

୨ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ ଭୃନ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ନ୍ୟାୟଶୃଙ୍ଖଳ କରି ପାରିବ ତା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କରୁଛ । ଭୃନ୍ୟମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପାପର ଦୋଷୀ । ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରୁଛ, ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପରି ମନ କାମ କରୁଛ । ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟଶୃଙ୍ଖଳ କରୁଛ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ନ୍ୟାୟଶୃଙ୍ଖଳ କରୁଛ ।^୧ପରମେଶ୍ୱର, ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ମନକର୍ମ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରନ୍ତି । ଏହା ଆମ୍ଭମାନେ ନାଶୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଠିକ୍ ଅଟେ ।^୨ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ନ୍ୟାୟଶୃଙ୍ଖଳ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭଳି ଭୁଲ କାମ କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନାଶ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ନିରୂପିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭର ନ୍ୟାୟଶୃଙ୍ଖଳ କରିବେ । ତୁମ୍ଭେ ବିଚାରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।^୩ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅତି ଦୟାଳୁ । ସେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ । ପରମେଶ୍ୱର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ବଦଳି ଯାଅ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଦୟାଳୁତା ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଭାବୁ ନାହିଁ । ଏହା ହୋଇ ପାରେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ଭବତଃ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜର ହୃଦୟ ଓ ନୀବନ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହୋଇଛନ୍ତି ।^୪କିନ୍ତୁ ଭୃନ୍ୟମାନେ କଠିନ ଓ ଅନୁତାପବହୀନ । ତୁମ୍ଭେ ବଦଳିବା ପାଇଁ ନାସୁ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଦଣ୍ଡକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବଢ଼ାଉଛ । ଯେଉଁ ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର କ୍ରୋଧ ଦେଖାଇବେ, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦଣ୍ଡ ପାଇବ । ସେହି ଦିନ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଠିକ୍ ନ୍ୟାୟଶୃଙ୍ଖଳ ଦେଖିବେ ।^୫ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ନିଜ ନିଜର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ବା ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।^୬କେତେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହମା, ସମ୍ମାନ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ଦେବାକୁ ଥିବା ଅନନ୍ତ ନୀବନ ପାଇଁ ବଞ୍ଚନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଭଲ କାମ କରି ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଏହି ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନୀବନ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନନ୍ତ ନୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।^୭କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱାର୍ଥୀ ଓ ସତ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ମନା କରନ୍ତି ଓ ମନ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ

ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ମନକାମ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଫକଟରେ ପକାଇବେ । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ, ପରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ଚିନ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର, ଭଲ କାମ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ-ପ୍ରଥମେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରିବ ।

ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, ପାପ କର୍ମ କଲ ବେଳେ ସମସ୍ତେ ସମାନ । ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶି ନାହାଁନ୍ତି ଓ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବେ । ଓ ସେହି ପରି, ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶିଛନ୍ତି ଓ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର ହେବ । ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କେବଳ ଶୁଣିଥିଲେ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମଗ୍ର ଭାବରେ ପାଳନ କଲେ ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରେ । ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନ ଦାଣି ମଧ୍ୟ କାମ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସତ୍ୟ । ସେମାନେ ହୃଦୟରେ ଦାଣି ପାରିବ ଯେ କଣ ଠିକ୍ ଓ କଣ ଭୁଲ । ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ । ସେମାନେ ଠିକ୍ ଓ ଭୁଲ ବିଷୟରେ ଯାହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତାହା ଦେଖାଇ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ସେମାନଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାମ କଲେ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବେଳେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ସେମାନଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାମ କଲେ, ସେମାନେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ବିବେଚିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ କଥା ଗୁଡ଼ିକର ନ୍ୟାୟବିଚାର କରିବେ ସେହି ଦିନ ଏହି କଥା ଘଟିବ । ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ତମ୍ଭାଗୁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତାହା କୁହେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଲୋକମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର କରିବେ ।

ଯିହୁଦୀ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଭୁଲ ବିଷୟରେ କଣ? ଭୁଲେ କହୁଛି ଭୁଲେ ନକଣେ ଯିହୁଦୀ । ଭୁଲର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଭରସା ଅଛି ଓ ଗର୍ବ କର ଯେ, ଭୁଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି । ଭୁଲେ ନାଶି ଯେ, ଭୁଲେ କଣ କରିବ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଗୁହାଁନ୍ତି । ଏବଂ ଭୁଲେ ନାଶିଛି ଯେ କେଉଁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ଭୁଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗିଣିଛି । ଭୁଲେ ଭାବୁଛି ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ନାଶି ନାହିଁ, ଭୁଲେ ସେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ । ଭୁଲେ ଭାବୁଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକାରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁଲେ ଆଲୁଅ ସଦୃଶ । ଭୁଲେ

ଭାବୁଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମୁଖ, ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଦେଖାଇ ପାରିବ । ଏବଂ ଭୁଲେ ଭାବୁଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗିଣିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲେ ଗିଣିବ । ଭୁଲ ପାଖରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଭୁଲେ ଭାବୁଛି ଯେ ଭୁଲେ ସବୁ କିଛି ନାଶିଛି ଓ ଭୁଲ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି । ଭୁଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିଣା ଦେଉଛି । ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଭୁଲେ ନିଜକୁ ଗିଣା କାହିଁକି ଦେଉନାହିଁ? ଭୁଲେ ଲୋକଙ୍କୁ କହୁଛି ଗୌରବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ନିଜେ ଗୌରବ କରୁଛି । ଭୁଲେ କହୁଛି ଲୋକେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କରିବା କଥା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ନିଜେ ସେହି ପାପରେ ଦୋଷୀ । ଭୁଲେ ମୂର୍ଖିକୁ ଘୃଣା କରିଥାଅ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ମନ୍ଦିରରୁ ଗୌରବ କରୁଛି । ଭୁଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଉଛି । ପବିତ୍ର-ଶାସ୍ତ୍ରରେ* ଲେଖା ଅଛି, “ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କଥା, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କୁହନ୍ତି ।”*

ଯଦି ଭୁଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା* ପାଳନ କରୁଛି ତାହେଲେ ଭୁଲର ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ* ହେବାର ମୂଲ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଭୁଲେ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରୁଛି ତାହେଲେ ଭୁଲେ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ନ ହେବା ସହଜ ସମାନ । ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା କହିବା ଭଳି ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ତାହେଲେ ସେମାନେ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ହେବା ଭଳି ହେଲେ । ଭୁଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଭୁଲେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରୁଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ନ ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁଥିବା ଲୋକେ ଦେଖାଇ ଦେବେ ଯେ ଭୁଲେ ଦୋଷୀ ଅଟେ ।

ନିଶ୍ଚେ କେବଳ ଶରୀରରେ ଯିହୁଦୀ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯିହୁଦୀ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ କେବଳ ବାହାର ଶରୀରର ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚେ ଲୋକ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଯିହୁଦୀ ସେ ଅନ୍ତରରୁ ଯିହୁଦୀ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ହୃଦୟରେ ହିଁ କର ଯାଇଥାଏ । ଏହା ଆତ୍ମା* ଦ୍ୱାରା କର ଯାଇ ଥାଏ । ଆକ୍ଷରକ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଲୋକ ହୃଦୟରେ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ହୋଇ ଥାଏ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଂସା ପାଏ, ମଣିଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନୁହେଁ ।

୩ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରେ କଣ ଅଧିକ ଅଛି ଯାହା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ନାହିଁ? ଅସ୍ତନ୍ତ୍ରତ ହେବାରେ କ’ଣ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟ ଅଛି? ହିଁ ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କଠାରେ ଅନେକ କିଛି ବିଶେଷ ବିଷୟ ଅଛି ।

- ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର** ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତାକର (ପୁରାତନ ନିୟମ)
- “ଅଣ ଯିହୁଦୀ ... ରୁବନ”** ସିଗଲନ୍ ୫୨.୫ ନ ଉଦ୍ଧୃତ
- ବ୍ୟବସ୍ଥା** ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ।
- ସ୍ତନ୍ତ୍ରତ** ଲଜ୍ଜର ଉପର ଚମଡ଼ା କଟା ସିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିହୁଦୀ ବାଳକର ଏହା କର ଯାଇଥାଏ ।
- ଆତ୍ମା** ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା, ଯାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା ।

ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଏହ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ପିତ କଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, କେତେକ ସିହୁଦୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରତା କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖିବାରେ ବାଧା ଦେବ? ଧକେବେ ନୁହେଁ । ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଅସତ୍ତ୍ୱ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ସତ୍ୟ ହୋଇ ରହିବେ । ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ:

“ଭୁଲେ ଭ୍ରମର କହୁଥିବା ବିଷୟ ଧାର୍ଯ୍ୟକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ, ଓ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ହେଲବେଳେ ଭୁଲେ ବିନୟ ଲାଭ କରିବ ।”

ଗୀତଫହତା ୫୧:୪

ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଭୁଲ କରୁ, ସେଥିରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚା ପଡ଼େ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଠିକ୍ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି, କଣ ଆମ୍ଭେ କହ ପାରବା ଯେ, ସେ ଅନ୍ୟାୟୀ? (ମୁଁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଭାବିବାର ତଳ ବିଷୟରେ କହୁଛି ।) ନା! ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ସେ ସଂସାରର ବିଚାର କରି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

ନିଶ୍ଚେ ଲୋକ କହ ପାରେ, “ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମିଛ କହେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧିକତର ମହମା ପ୍ରଦାନ କରେ, କାରଣ ମୋ ମିଛ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।” ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ପାପୀ ବୋଲି କାହିଁକି ବିଚାର କରାଗଲା? ଏହ ସମାନ କଥା କହବା ହେଲା, “ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମୟ କାମ କରିବା, କାରଣ ତା’ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ଆସିବ ।” ଅନେକ ଲୋକ ଆମକୁ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି ଓ ମିଛରେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ଏ ଭଳି କଥା କୁହନ୍ତି ସେମାନେ ଠିକ୍ ନୁହଁନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଉଚିତ ।

ସମସ୍ତେ ଦୋଷୀ

ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ସିହୁଦୀଗଣ କଣ ଭଲ? ନା । ସିହୁଦୀ ଓ ଅଣ ସିହୁଦୀ ସମସ୍ତେ ସମାନ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଆଗରୁ କହ ସାରିଛୁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜନିଜ ପାପ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ।^{୧୦} ଗାୟତ୍ରେ ଏହ ପରି ଲେଖା ଅଛି:

“କେହି ହେଲେ ଧାର୍ଯ୍ୟକ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ!
^{୧୦} ବୁଝିବା ଲୋକ ନିଶ୍ଚେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଖୋଦୁ ଥିବା ଲୋକ ନିଶ୍ଚେ ନାହିଁ ।
^{୧୧} ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି, ଓ ସମସ୍ତେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କେହି ନାହିଁ ଯିଏ ଭଲ କରେ । ଏପରିକି ନିଶ୍ଚେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

ଗୀତଫହତା ୧୪:୧-୩

^{୧୩} “ମଣିଷ ମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଖୋଲା କବର ଭଳି ଅଟେ, ସେମାନେ ମିଛ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।” ଗୀତଫହତା ୫:୯

“ସେମାନଙ୍କର କଥା ସାପର ବିଷ ଭଳି ଅଟେ ।” ଗୀତଫହତା ୧୪:୦:୩

^{୧୪} “ଅଭିଗାପ ଓ କଟୁତାରେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ।” ଗୀତଫହତା ୧୦:୭

^{୧୫} “ଲୋକେ ଅନ୍ୟକୁ ଆଘାତ ଓ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ

^{୧୬} ସେମାନେ ବିନାଶ କରିବା ଓ କୁହେଁ ଦେବା ପାଇଁ ସର୍ବତ୍ର ଯାଆନ୍ତି ।

^{୧୭} ଲୋକେ ଗାନ୍ଧର ମାର୍ଗ ନାଶନ ନାହିଁ ।” ସିଗାଇୟ ୫୯:୭-୮

^{୧୮} “ସେମାନଙ୍କର ଆଖିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ବା ସମ୍ମାନ ଭାବ ନାହିଁ ।” ଗୀତଫହତା ୩୬:୧

^{୧୯} ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ କଥା ଗୁଡ଼ିକ କୁହା ଯାଇଛି, ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଜନୀ ଏହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ସିହୁଦୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଲ ଦେଖାଇବାରୁ ଅଟକାଏ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ସଂସାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାରକୁ ଆଣେ ।^{୨୦} ଏହାର କାରଣ ହେଲା, କୌଣସି ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ଆମ୍ଭର ପାପ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ସାବଧାନ କରାଏ ।

ପରମେଶ୍ୱର ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକ କପର କରନ୍ତି?

^{୨୧} କିନ୍ତୁ ବିନା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ମାର୍ଗ ଅଛି । ସେ ଆମକୁ ସେହି ନୂତନ ପଥ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହ ନୂତନ ପଥ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦବଳା ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ।^{୨୨} ଧାର୍ଯ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରନ୍ତି । ସବୁ ଲୋକେ ହେଉଛନ୍ତି ସମାନ ।^{୨୩} ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ପାଇବାରେ ଉଣା ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ।^{୨୪} ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ଯ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ବିନା ମୂଲ୍ୟର ଅନୁଗ୍ରହସମାନ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ଯ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତି ।^{୨୫} ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନିଶ୍ଚାରେ, ପାପରୁ କ୍ଷମା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଥ ଭାବରେ ଦେଇଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ବା ମୁକ୍ତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମା କରନ୍ତି । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ।^{୨୬}ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଧର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ନଦେଇ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଯେ, ନିଜେ ନ୍ୟାୟବାନ ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଥିବା ଯେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ଧାର୍ମିକ କଲେ ।

^{୨୭}ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମର ଗର୍ବ କରିବାର କିଛି ଅଛି କି? ନା! କାହିଁକି ନୁହେଁ? କାରଣ, ବିଶ୍ୱାସର ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ କରିବା ବିଷୟକୁ ବାଦ କରା ଯାଇଛି ।^{୨୮}ଏହାର କାରଣ ହେଲା ନିଜେ ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ । ଏ କଥାରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।^{୨୯}ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି । ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।^{୩୦}ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ମାତ୍ର ନିଜେ, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆଧାରରେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ମିକ କରିବେ । ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସେ ଧାର୍ମିକ କରିବେ ।^{୩୧}ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଆମେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସର ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛୁ କି? ନା! ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମଠାରୁ ଯାହା ଆଗା କରେ, ତାହା ହେବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ଆମକୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଅଗ୍ରହାମକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

୪ ତା ହେଲେ ଆମର ନୀତିଗତ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଅଗ୍ରହାମକ ବିଷୟରେ କ'ଣ କହ ପାରନ୍ତା? 'ସେ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଗିଣିଲେ? ଅଗ୍ରହାମ ଯଦି ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଧରା ହେଲେ, ତା'ହେଲେ, ସେଥିରେ ତାହାଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବା କଥା କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ରହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଗର୍ବ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।^{୩୩}ଗାୟ କୁହେ: "ଅଗ୍ରହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରହାମ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ ।"^{୩୪}

କାମ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ମନୁରୀ ବା ଦରମା ଦେବା ଦାନ ନୁହେଁ । ସେ ମନୁରୀ ବା ଦରମା ଅର୍ଜନ କରେ । କିନ୍ତୁ ନିଜେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହେବା ଭଲ କାମ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ତାହାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ରହିବା ଉଚିତ । ତା ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ସେ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ଏହା ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରେ । ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ କରି ପାରନ୍ତି ।^{୩୫}ଦୀଉଦ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି: ମଣିଷ ଯାହା କରୁଛି ତାହାର ହସାଦ ନ

କରି ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଧାର୍ମିକ ହସାଦରେ ଗଣନା କରନ୍ତି, ସେ ଲୋକ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଧନ୍ୟ:

^{୩୬} ଲୋକେ ପ୍ରକୃତରେ ଧନ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରା ଯାଏ, ଓ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଣକୁ ଢାଳି ଦିଆ ଯାଏ!
^{୩୭} ଓ ସେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଧନ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ପାପରହିତ ଭାବେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ।"

ଗୀତବିହାରୀ ୩୨:୧-୨

ତେବେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧି କଣ କେବଳ ସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ? ବା ଯେଉଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ? ଆମେ କହ ସାରିଛୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଅଗ୍ରହାମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଅଗ୍ରହାମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କଲା ।^{୩୮}ଏହା ଘଟିଲା କିପରି? ପରମେଶ୍ୱର ଅଗ୍ରହାମଙ୍କୁ ସ୍ତୁତ ହେବାପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ନା ସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ? ସେ ସ୍ତୁତ ହୋଇ ସାରିଲା ପରେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ତୁତ ନ ହୋଇଥିଲେ ବେଳେ ଏହା ଘଟିଛି ।^{୩୯}ପରମେଶ୍ୱର ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ଅଗ୍ରହାମଙ୍କୁ ପରେ ସ୍ତୁତ କରା ଯାଇ ଥିଲା । ଏହି ସ୍ତୁତ ପ୍ରମାଣ କରୁଛି ଯେ ସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ପିତା ଅଗ୍ରହାମ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ନିରୂପିତ ହୁଅନ୍ତି ।^{୪୦}ଅସ୍ତୁତ ଲୋକଙ୍କର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରହାମ । ସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଅଗ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ନୁହଁନ୍ତି । ସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅଗ୍ରହାମଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ଯଦି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଅଗ୍ରହାମ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ।

ବିଶ୍ୱାସ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା

^{୪୧}ଅଗ୍ରହାମ ଓ ତାହାଙ୍କର ବଂଶଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମିଳିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସଂସାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ରହାମ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିଥିବାରୁ ମିଳି ନଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିଥିଲା ।^{୪୨}ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଯଦି ନିଜେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ତାହା ପାଏ, ତା ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର କିଛି ମୂଲ୍ୟ

ନାହିଁ । ଚାହେଁ କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଛୋଧ ଆଣିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାନ୍ତା, ତା'ହେଲେ ଅବାଧ୍ୟ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ ।

ଓପେସ୍ତପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଆନ୍ତି । ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଯେପରି ଏକ ବିନାମୂଲ୍ୟର ଦାନ ହୋଇପାରେ ସେପ୍ରମାଣେ ଏପରି ଘଟେ, ଯଦି ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦାନ ମିଳେ ତା'ହେଲେ ଅଗ୍ରାହାମକ ବଂଚନର ସବୁ ଲୋକେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଳିବା ପ୍ରମୁଖିତ । ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ରହିଥାଏ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଅଗ୍ରାହାମ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ପୂର୍ବକ ନିବନ୍ଧନ ଯାପନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରହିଛି । ଅଗ୍ରାହାମ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା । ଚାହେଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି, “ମୁଁ ତୁମକୁ (ଅଗ୍ରାହାମ) ଅନେକ ଗୁଣ୍ଡ ଧରି ଧରି ପିତା ଘୋଷିତ କରିଛି ।”* ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅଗ୍ରାହାମ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ କରିଥିଲେ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିବନ୍ଧନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଅଦ୍ୟାପି ଘଟି ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବା କଥା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି ।

ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କର ସମ୍ମାନ ହେବାର ଆଶା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ରାହାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ କଲେ ଓ ଭରସାକୁ ବଦାୟ ରଖିଲେ । ସେପ୍ରମାଣେ ସେ ଅନେକ ନିତିର ପିତା ହେଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ: “ତୁମର ଅରଣିତ ବଂଶଧର ହେବେ ।”* ଚାହେଁ ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କୁ ୧୦୦ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ଅତଏବ ପିଲାପିଲା ହେବା ସମୟ ଗୁଣ୍ଡ ଯାଇ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ନିନ୍ଦା କରି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ, ଅଗ୍ରାହାମ ଏ କଥା ଭାବୁଥିଲେ । ଚାହେଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଦୁର୍ବଳ ହେଲା ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସେ କରିବାର ସମର୍ଥ ଏଥିରେ ଅଗ୍ରାହାମ ଟିକେ ହେଲେ ସନ୍ଦେହ କଲେ ନାହିଁ । ବରଂ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହେଲା ଓ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ । ଚାହେଁ ଅଗ୍ରାହାମ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା କରିବାର ସେ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ଚାହେଁ ସେପ୍ରମାଣେ ପରମେଶ୍ୱର, “ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ବ୍ୟଗ୍ରାୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମିକ କରି ରଖିଥିଲା ।”* ଚାହେଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏହି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖା ଯାଇ ନଥିଲା । ଚାହେଁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଯାଇ ଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ କରୁ ଯିଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନର୍ନିବିତ କଲେ ।

ଆମ୍ଭର ପାପ ଲାଗି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଠାରେ ସମର୍ପିତ କରା ହେଲା । ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମିକ କରିବା ଲାଗି ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନର୍ନିବିତ ହେଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମିକ

ଆମ୍ଭର ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ହେଉ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମିକ କରିଯାଇଛି । ସେପ୍ରମାଣେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମ୍ଭେ ଗାନ୍ଧିରେ ଅଛୁ । ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧୀନ କଲେ । ଚାହେଁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହରେ ରହିଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ମନୋରେ ଭାଗିବାର ହୋଇଥିବା ଆଶାରେ ଆନନ୍ଦିତ । ଚାହେଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର କୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ । ଆମ୍ଭେ ଏହି କଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କାହିଁକି ଆନନ୍ଦିତ? କାରଣ ଆମ୍ଭେ କାଣ୍ଡ ଯେ ଏହି କଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ଧର୍ମିକବାନ କରାଏ । ଚାହେଁ ଧର୍ମିକ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ବଳବାନ ଓ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଆମ୍ଭକୁ ଭରସା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଚାହେଁ ଭରସା ଆମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଲେ ନିରାଶ କରିବ ନାହିଁ । କଣ ପାଇଁ? କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଡାକିଦେଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଭାବରେ ଆସିଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମର ଥିଲେ । ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିବନ୍ଧନାପନ କରୁଥିଲୁ, ତଥାପି ଯଥାର୍ଥ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମର ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଯେତେ ଭଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଖୁବ କମ୍ ଲୋକ ଅନ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ । ଯଦି ଲୋକଟି ଅତି ଭଲ ହୋଇ ଥାଏ ତେବେ ତା ନିମନ୍ତେ କିଏ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ସାହସ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଖା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରମାଣିତ କଲେ ଯେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଋକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମିକ ହୋଇଛୁ । ସେପ୍ରମାଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଛୋଧରୁ ନିର୍ମୂଳ ଭାବେ ରକ୍ଷା ପାଇବା । ଚାହେଁ କହିବା ଅର୍ଥ ଯେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୁଡ଼ି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭ ସହ ବହୁତା ସ୍ତ୍ରୀପତନ କରିଛନ୍ତି । ସେପ୍ରମାଣେ ଏବେ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମିତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନିବନ୍ଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭକୁ ନିର୍ମୂଳ ଭାବରେ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଚାହେଁ ଆମ୍ଭେ ଯେ କେବଳ ରକ୍ଷା ପାଇବୁ ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ହେବୁ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମିତ୍ର ଅଛୁ ।

“ମୁଁ ତୁମକୁ ... କରିଛି” ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୭:୫
“ତୁମର ଅରଣିତ ବଂଶଧର ହେବେ” ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୫:୫
“ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ... ରଖିଥିଲା” ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୫:୬

ଆଦମ ଓ ଯାଶୁ

୧୬ନିଶେ ଲୋକ (ଆଦମ) ପାଇଁ ସଂସାରକୁ ପାପ ଆସିଲା । ପାପ ସହତ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ମରବେ, କାରଣ ସମସ୍ତେ ପାପ କରନ୍ତି । ୧୭ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପାପ ସଂସାରରେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର, ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବା କାରଣରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପରେ ପାର୍ଥୀ ମାନ ନଥିଲେ । ୧୮କିନ୍ତୁ ଆଦମଙ୍କ ସମୟରୁ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ମରବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରି ପାପ କରିଥିବା ହେତୁ ଆଦମ ମଲା । କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆଦମ ଭଳି ପାପ କରି ନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମରବାକୁ ହେଲା ।

ଉଦ୍ଧୃତରେ ଯେଉଁ ନିଶଙ୍କର (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର) ଆସିବା କଥା, କେତେକଂଗରେ ସେ ଆଦମଙ୍କ ଭଳି । ୧୯କିନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆଦମର ପାପ ପର ନୁହେଁ । ନିଶେ ଲୋକର ପାପ କାରଣରୁ ଅନେକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଲୋକେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ, ତାହା ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା । ଅନେକ ଲୋକ ନିଶେ ଲୋକର ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଜୀବନରୂପ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ପାଇଲେ । ୨୦ଆଦମ ଥରେ ପାପ କଲା ପରେ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଏହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଅନେକ ପାପ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆସିଲା । ଓ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରାଇଲା । ୨୧ନିଶେ ଲୋକ ପାପ କଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଶଙ୍କ ଲାଗି, ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ କିଛି ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟା ଓ ତାହାଙ୍କର 'ଧାର୍ମିକ' ହେବା ଭଳି ବିରାଟ ଅନୁଗ୍ରହଦାନକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ, ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗାଧନ କରିବେ ।

୨୨ଅତଏବ ଯେପରି ଆଦମର ଗୋଟିଏ ପାପ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ (ମୃତ୍ୟୁରେ) ଦଣ୍ଡିତ କଲା, ସେହି ଭଳି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କରିଥିବା ଗୋଟିଏ ଧାର୍ମିକ କାମ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରି ରଖିବ । ଓ ତାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ଆଣି ଦେବ । ୨୩ନିଶେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କଲା ଓ ଅନେକ ଲୋକ ପାର୍ଥୀ ହୋଇ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ନିଶେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନନା ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଯିବେ । ୨୪ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆସିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ଅଧିକ ପାପ କଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାତ୍ରାରେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ୨୫ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗାଧନ କରିବା ପାଇଁ ପାପ ଥରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବ୍ୟବହାର କଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗ୍ରହ ଗାଧନ କଲା ଓ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ରହିଲେ । ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଆଣିଲା ।

ପାପ ପାଇଁ ମୃତ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶଙ୍କ

୨୬ତା ହେଲେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସର୍ବଦା ପାପ କରି ଚାଲି ଥିବା ଯାହା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆହୁର ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବେ? ୨୭ନା! ଆମେ ଆମର ପୁରୁତନ ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ପ୍ରତି ମରଯାଇଛୁ । ତା'ହେଲେ ଆମେ ଆଉ ପାପ କରି ଚାଲି ପାରବା କି? ୨୮ଭୃତ୍ୟମାନେ କଣ ମନେ ରଖିଛନ୍ତି କି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ବାପ୍ତିନିତ ହେଲୁ, ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଂଶ ହୋଇଗଲା । ଆମର ବାପ୍ତିନିତ ହେବାରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ମଧ୍ୟ ଭାଗିଦାର ହେଲୁ । ୨୯ଅତଏବ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ବାପ୍ତିନିତ ହେଲୁ, ଆମେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭିତରେ ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗଲା, ଓ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଭାଗିଦାର ହେଲୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ କବରସ୍ଥ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ ହୋଇ ନୂତନ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । ପରମପିତାଙ୍କର ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ, ସେହି ଭଳି ଏହା ଘଟିଲା ।

୩୦ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ, ଓ ଆମେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ହେବା ଭଳି ଆମେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ସହତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବା । ୩୧ଆମେ ନାଶୁ ଯେ, ଆମର ପୂର୍ବ ଜୀବନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ କୁଗ୍ର ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ମୃତ ହୋଇ ଯାଇଛୁ । ଆମର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଗରାଉ ଆମ ଉପରେ ଗ୍ରହଣ, ନକରବା ପାଇଁ ଏପରି ଘଟିଲା । ତା'ପରେ ଆମେ ପାପର ଦାସ ହେବୁ ନାହିଁ । ୩୨ଯେଉଁ ଲୋକ ମରଯାଇଛନ୍ତି, ସେ ପାପର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

୩୩ଆମେ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛୁ, ତା'ହେଲେ ନାଶୁ ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଜୀବିତ ରହବା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠି ଥିଲେ, ଓ ଆମେ ନାଶୁ ଯେ ସେ ପୁନଃ ମରବେ ନାହିଁ । ଏବେ ମୃତ୍ୟୁର ଡାକ୍ତର ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନାହିଁ । ୩୪ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମର ଥିଲେ, ସେ ପାପର ଶକ୍ତିକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ହରାଇବା ପାଇଁ ମର ଥିଲେ-ଏହା ସବୁ ବିନ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏବେ ସେ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କରନ୍ତି । ୩୫ସେହି ଭଳି ଭୃତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ମୃତ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ । ଭୃତ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବିତ ବୋଲି ଅନୁଭବ କର ।

୩୬କିନ୍ତୁ ପାପ ଯେପରି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଗରାଉକୁ ଗ୍ରହଣ, ନ କରୁ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଭାବ ଦ୍ୱାରା ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଗାଧିତ ନ ହୁଅ । ୩୭ପାପର ସେବା କରିବା ପାଇଁ

ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ ନାହିଁ । ମମ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଗରୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ । ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର । ଯେଉଁମାନେ ମର ଥିଲେ ଓ ଏବେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ସେ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ । ନିଜ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର ।^{୧୧}ପାପ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଗୀ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଭୂମ୍ଭମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବନ୍ଧନରେ ନୁହଁ । ଭୂମ୍ଭମାନେ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଜୀବିତ ଅଛ ।

ଧାର୍ମିକତାର ଦାସ

^{୧୨}ତା ହେଲେ ଆମ୍ଭେ କଣ କରିବା ଉଚିତ? ଆମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧିକ ନୋହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧିକ ବୋଲି କଣ ପାପ କରି ଗୁଣିଥିବା? ଅବଶ୍ୟ ନୁହେଁ !^{୧୩}ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ନାଶ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ଦାସ ଭଳି ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କର, ସେତେବେଳେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଲୋକର ଦାସ ଅଟ । ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଭୂମ୍ଭମାନେ ମାନିବ ସେ ହେଉଛି ଭୂମ୍ଭର ମାଲିକ । ଭୂମ୍ଭମାନେ ପାପର ଗୁଣିତ ହୋଇ ପାରବ ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିବ । ପାପ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣି ଦିଏ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିତ ହୁଅ ।^{୧୪}ଅତୀତରେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ, ପାପ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ରଖିଥିଲ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, ଯେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଅଗଲ ତାହା ଭୂମ୍ଭମାନେ ସମସ୍ତ ହୁଏତ ସହ ପାଳନ କଲ ।^{୧୫}ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରି ହେଲା ଓ ଏବେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ଧାର୍ମିକତାର ଦାସ ହୋଇଛ ।^{୧୬}ଲୋକେ ଜାଣିଥିବା ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ମୁଁ ଏ କଥା ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହାକୁ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ମୁଁ ଏହ ଭଳି ବୁଝାଉଛି । ଅତୀତରେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ନିଜ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ପାପର ଦାସ ହେବାକୁ ଓ ମମ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲ । ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଭୂମ୍ଭମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲ । ଠିକ୍ ସେହି ଭଳି ଏବେ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କର । ତେବେ ଭୂମ୍ଭମାନେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବ ।

^{୧୭}ଅତୀତରେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ ଓ ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା (ଜୀବନ ଯାପନ) ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ନ ଥିଲ ।^{୧୮}ଭୂମ୍ଭମାନେ ମମ କାମ କରୁଥିଲ । ଏବେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ସେଭଳି କର୍ମ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ । ସେ କାମ ଗୁଡ଼ିକ କଣ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା? ନା, ସେ କର୍ମ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣି ଥାଏ ।^{୧୯}କିନ୍ତୁ ଏବେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ । ଭୂମ୍ଭମାନେ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ ଓ ଏହା କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଆଣି ଦେବ । ତା ପରେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ ।

^{୨୦}ପାପର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣତି ମୃତ୍ୟୁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମର ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି ।

ବ୍ୟାହର ଦୃଷ୍ଟି

୭ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀଗଣ, ଭୂମ୍ଭମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶ । ଭୂମ୍ଭମାନେ ନାଶ ଯେ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ଲୋକ ଜୀବିତ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ ।^୧ମୁଁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି । ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ୟାହତା ସ୍ୱାଲୋକ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଗୀ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା' ସହଚ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଗୀ ମର ଯାଏ ସେ ବ୍ୟାହତ ନିୟମରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ ।^୨କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ୱାଲୋକ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଗୀ ଜୀବିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଆଉ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ୟାହତ କରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ ଯେ, ସେ ବ୍ୟାହତର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ସ୍ୱାଲୋକର ସ୍ୱାର୍ଗୀ ମର ଯାଏ, ତାହେଲେ ସେ ସ୍ୱାଲୋକଟି ବ୍ୟାହତ ବନ୍ଧନ (ବ୍ୟବସ୍ଥା)ରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ । ଅତଏବ, ଯଦି ସେହି ସ୍ୱାଲୋକ ସ୍ୱାର୍ଗୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆଉ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ୟାହତ କରେ, ସେ ବ୍ୟାହତର ଦୋଷରେ ଆଉ ଦୋଷୀ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଠିକ୍ ସେହି ଭଳି, ମୋ ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ)ଗଣ, ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମରଯାଇଛି ଓ ଭୂମ୍ଭମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ଭୂମ୍ଭମାନେ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟ । ଭୂମ୍ଭମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟ । ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟୁ, ସେପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇ ପାରବା ।^୩ଅତୀତରେ, ଆମ୍ଭେ ଆମର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଗରୀର ସ୍ୱାସ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିଲ । ଆମ୍ଭ ସ୍ୱାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ କରି ଥିଲ । ଓ ଏହି ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ସବୁ ଆମର ଗରୀରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରୁଥିଲ । ଅତଏବ ଏହି କର୍ମ ଆମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇ ଥିଲ ।^୪ଅତୀତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମକୁ ବନ୍ଦୀ ଭଳି ବାନ୍ଧି ରଖି ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ଆମର ପୁରୁଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏବେ ମର ଯାଇଛି ଓ ଆମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛୁ । ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଚୀନ ପଦ୍ଧତି ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ-ପଦ୍ଧତିରେ ଆତ୍ମାରେ ସେବା କରୁ ଅଛୁ ।

ପାପ ସହଚ ଆମର ବନ୍ଧନ

ଭୂମ୍ଭେ ଭାବ ପାର ଯେ, ମୁଁ କିପରି ପାପ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଏକା କଥା । ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଯାହା ସ୍ୱାସ ମୁଁ ପାପର ଅର୍ଥ ନାଶି ପାରିଲ । ମୁଁ କେବେ ହେଲେ ନାଶି ପାର ନ ଥିଲି, “ଲୋଭ କରିବା” ଅର୍ଥ କଣ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କହଲ “ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବସୁ ପାଇବା ପାଇଁ କେବେହେଲେ ଲୋଭ

କର ନାହିଁ।*^{୧୬} ଏହ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ମୋ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଭୁଲ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ପାପ ଲଜ୍ଜା ନାଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ହେତୁ ପାପ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନା ପାପର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।^{୧୭} ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶିବା ପୂର୍ବରୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନା ମୁଁ ନୀବିତ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଦେଶ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ପାପ ନୀବିତ ହେଲା ଓ ପାପ ହେତୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ମୁଁ ମୃତୁ ହେଲି ।^{୧୮} ଆଦେଶର ଆଜ୍ଞା ଥିଲା ନୀବନ ଦାନ କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଆଣିଲା ମୃତ୍ୟୁ ।^{୧୯} ଏହ ଆଜ୍ଞାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାପ ମୋତେ ମୁଖି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା । ମୋତେ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ମୃତ କରାଯାଇଥିବା ପାପ ଏହ ଆଜ୍ଞାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲା ।

^{୨୦} ଅତଏବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଓ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର, ଠିକ୍ ଓ ଉତ୍ତମ ।^{୨୧} ଏହାର କଣ ଏହ ଅର୍ଥ ଯେ ଯାହା ଭଲ, ତାହାହିଁ ମୋ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିଲା? କିନ୍ତୁ ଯାହା ଭଲ ପାପ ତାହାକୁ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୋ ପାଇଁ, ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିଲା । ଏହା ହେଲା, ଯେପରି ମୁଁ ନାଶିପାରବ ପାପ କ'ଣ? ପାପ ହେଉଛି ଅତିଶୟ ମମ, ଏହା ନିଶାଳିବା ପାଇଁ ଏପରି ଘଟିଲା, ଓ ଆଜ୍ଞାର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଏହାହିଁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ହେଲା ।

ମଣିଷର ସ୍ୱଭାବ

^୧ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ନୁହେଁ । ପାପର ଦାସ ଭଳି ମୁଁ ତା' ପାଖରେ ବଢ଼ି ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୁଁ ଯାହାକି କରେ ତାହା ମୁଁ ବୁଝେ ନାହିଁ ।^୨ ଯେଉଁ ଭଲ କାମ ମୁଁ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରେ, ମୁଁ କରେ ନାହିଁ । ଓ ଯେଉଁ ମମ କାମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଘୃଣା କରେ, ସେହି କାମ କରେ ।^୩ ଯେଉଁ କାମ କରିବାକୁ ମୁଁ ରୁହେଁ ନାହିଁ, ଯଦି ମୁଁ ତାହା କରେ, ତାହାର ଅର୍ଥ ଯେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଲ ବୋଲି ମୁଁ ସମର୍ଥନ କରେ ।^୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ, ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ମମ କର୍ମ କରି ନ ଥାଏ । ମୋ ଭିତରେ ଥିବା ପାପର ସ୍ୱଭାବ ଏହି ସବୁ କାମ କରେ ।^୫ ମୁଁ ଏହା ଜାଣେ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କିଛି ଭଲ ନାହିଁ । ମୋ କହିବା ଅର୍ଥ ଯେ, ମୋର ଗର୍ଭାଗରେ କୌଣସି ଭଲ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ।^୬ ମୁଁ ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା କରେ ନାହିଁ ।^୭ ମୁଁ ମମ କାମ କରେ ଯାହା ମୁଁ କରିବାକୁ ରୁହେଁ ନାହିଁ । ତାହାର ଅର୍ଥ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଏସବୁ କରେ ନାହିଁ । ମୋ ଭିତରେ ଥିବା ପାପ ଏହି ସବୁ କାମ କରେ ।

^୮ ଏହି ଭଲ ମୁଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଗିରିଛି: ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭଲ କାମ କହିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରେ, ମମ ମୋ ପାଖେପାଖେ ଥାଏ ।^୯ ମୋ ମନରେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସ୍ୱର୍ଗୀ ।^{୧୦} କିନ୍ତୁ ମୋ ଗର୍ଭାଗରେ ମୁଁ ଆଉ

ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାମ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଛି । ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହଜ ମୋ ଗର୍ଭାଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି । ମୋ ଗର୍ଭାଗରେ କାମ କରୁଥିବା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ପାପର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ, ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରି ପକାଏ ।^{୧୧} ଏହା ଭୟଙ୍କର ଅଟେ! ମୋତେ ଏହି ଗର୍ଭାଗରୁ, ଯାହା ମୋ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣେ, କିଏ ରକ୍ଷା କରିବ? ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ ।^{୧୨} ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଅତଏବ-ମୋ ମନ ସହଜ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାସ ।

କିନ୍ତୁ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଭାବରେ ମୁଁ ପାପଯୁକ୍ତ ନିୟମର ଦାସ ।

ଆତ୍ମାରେ ନୀବନ

ଅତଏବ ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିଚାରଣା ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।^୧ ମୁଁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିଚାରଣା ହେଉ ନାହିଁ କାହିଁକି? କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନୀବନ ଦାସ ଓ ତାହା ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଛି । ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆଶୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏହା ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଛି ।^୨ ଆମ୍ଭର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଭାବ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା କରି ପାର ନ ଥିଲା, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର କଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପୁତ୍ରକୁ ସେଇ ମାନବ ଗର୍ଭର ପ୍ରଦାନ କରି ପୁଅବାକୁ ପଠାଇଲେ, ଯେଉଁ ଗର୍ଭାଗକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ପାପ କାମରେ ଲଗାନ୍ତି । ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରକୁ ପଠାଇଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପାପକୁ ବନାଗ କରିବା ପାଇଁ ମାନବ ଗର୍ଭାଗକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ।^୩ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭକୁ ଯେପରି ହେବା ପାଇଁ ରୁହେଁ, ସେହି ଭଳି ହେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କଲେ । ଆମ୍ଭେ ଏବେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଆତ୍ମା ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଯାପନ କରୁଛୁ ।

^୪ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭାଗ ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ତାହାଙ୍କ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭାଗର କଥା ଅନୁସାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମା ଅନୁସାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ।^୫ ଯଦି ଜଣେ ଲୋକର ବିଚାର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭାଗ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ତାହେଲେ ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣକର ବିଚାର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ତାହେଲେ ସେଠାରେ ନୀବନ ଓ ଶାନ୍ତି ଅଛି ।^୬ ଏହା କାହିଁକି ସତ୍ୟ? କାରଣ ଯଦି ଜଣେ ଲୋକର ବିଚାର ତାହାର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭାଗ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ତାହେଲେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିରୋଧୀ । ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନବାକୁ ମନା କରେ । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନବାକୁ ମନା କରେ । ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମର୍ଥ ।^୭ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ

“ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ... ନାହିଁ” ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ ୨୦:୧୭; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିକରଣ ୫:୨୧

ଗରୀର ଯାଗ ଗାସିତ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୁସି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ, ଭୃତ୍ସେମାନେ ନିଜର ପାପପୁଣ୍ୟ ଗରୀର ଯାଗ ଗାସିତ ନୁହଁ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି, ତା'ହେଲେ ଭୃତ୍ସମାନେ ଆତ୍ମା ଯାଗ ଗାସିତ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଭିତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ନାହିଁ, ତା' ହେଲେ ସେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନୁହେଁ । ପାପ ହେତୁ ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କ ଗରୀର ସବୁବେଳେ ମୃତ ହୋଇ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମା ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ମିକ କରିଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଯାଗକୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନର୍ନିବିତ କରିଛନ୍ତି । ଓ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି, ତା'ହେଲେ ଭୃତ୍ସମାନଙ୍କର ମୃତ ଗରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଯାଗ ନିଜର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ସ୍ତୁତବ୍, ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମ ପାପପୁଣ୍ୟ ଗରୀର ଯାଗ ଆମେ ଗାସିତ ନୋହୁଁ । ଆମେ ଆମର ପାପପୁଣ୍ୟ ଗରୀରର ଲଜ୍ଜା ଅଧୀନରେ ନୋହୁଁ । ଯଦି ଭୃତ୍ସମାନେ ଭୃତ୍ସ ପାପପୁଣ୍ୟ ଗରୀର ଅନୁସାରେ ମମ କାମ ପାଇଁ ନିଜ ନିଜର ବ୍ୟବହାର କର, ତାହେଲେ ଭୃତ୍ସମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ଗରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ମମ କାମ କରିବାକୁ ଚୋକିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କର, ତା'ହେଲେ ଭୃତ୍ସମାନେ ପ୍ରକୃତ ନିଜର ପାଇବ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାକୁ ଆମେ ପାଇଛୁ, ସେ ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଆଉ ଦାସ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ କି ଆମ ପାଇଁ ଭୟର କାରଣ ହେବେ ନାହିଁ । ଆମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ସେ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଓ ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହତ ଆମେ କହୁ, "ପିତା, ପ୍ରିୟ ପିତା ।" ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମ୍ମାନ ବୋଲି କହିବା ଲାଗି ସେହି ଆତ୍ମା ଆମ ଆତ୍ମା ସହତ ଯୋଡ଼ି ହୁଅନ୍ତି । ଆମେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମ୍ମାନ, ତା' ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆଗାଣୀଦ ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ଆମକୁ ମିଳିବ । ଆମେ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଇବୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଗାଣୀଦ ପାଇବୁ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭଲ ଆମେ କଷ୍ଟ ପାଇବା ଦରକାର । ତାହା ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭଲ ଆମେ ମଧ୍ୟ ମହମାର ଅଧିକାରୀ ହେବା ।

ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମହମା ମିଳିବ

ଆମେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମିଳିବ ତା ଭୁଲନାରେ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଦଃଖ କିଛି ନୁହେଁ । ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ବଡ଼ ଆଗରେ ସେହି

ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଯେ କେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସଂସାରକୁ ନିଶାଳ ଦେବେ ଯେ, କେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଅଟନ୍ତି । ସମଗ୍ର ସଂସାର ଏହି ଦକ୍ଷଣା ଦିଶିବା ପାଇଁ ଗୁହଁ ରହିଛି । ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ତାହା ଅସାର ହୋଇଗଲା । ଏହା ସଂସାରର ପସନ୍ଦ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଭରସା ଥିଲା: ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ବିନାଶର ମୂଳ ହେବ । ଏହି ଭରସା ଥିଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସ୍ୱାଭାବ ଓ ମହମାର ଭାଗୀ ହେବେ ।

ଆମେ ନାଶୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ, ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ମାନକୁ ନିଜଦେବା ପ୍ରସବ ବେଦନା ସହତ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରତ ସ୍ୱୀକାର ଭଳି, ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି । କେବଳ ସଂସାର ନୁହେଁ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବେଦନାପୂର୍ବକ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଆତ୍ମାକୁ ପାଇଲୁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜ ସମ୍ମାନ ଭାବେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କାମ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମନେ ଗରୀରଗୁଡ଼ିକ ମୂଳ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ । ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଥିଲୁ ଓ ଆମର ଏହି ଭରସା ଅଛି । ଯାହା ପାଇଁ ଆମେ ଭରସା କରୁଛୁ ଯଦି ଆମେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପାରୁ, ତା' ହେଲେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଭରସା ନୁହେଁ । ମଣିଷ, ଯାହା ତା' ପାଖରେ ଏବେ ଅଛି, ସେ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଭରସା କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ଆମ ପାଖରେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ନାହିଁ ତା ପାଇଁ ଆମେ ଭରସାରେ ଅଛୁ । ଆମେ ଏହା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛୁ ।

ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଅତି ଦୁର୍ବଳ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଆମର ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କଣ ଓ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଉଚିତ, ତାହା ଆମେ ନାଶୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ନିଜ ଚରଫରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଆମ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଭିକ୍ଷା ମାଗନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଯେତେ ଗଭୀର ଭାବନା ସହତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ତାହା ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରୁ ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ କ'ଣ ଅଛି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମାର ମନରେ କ'ଣ ଅଛି ତାହା ନାଶୁ, କାରଣ ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ସେହି ଭଳି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରନ୍ତି ।

ଆମେ ନାଶୁ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁରେ ମଙ୍ଗଳ ନିନ୍ଦାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି, କାରଣ ଏହାହିଁ ତାହାଙ୍କର ଯୋଜନା ଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱର ସଂସାର ତିଆରି କରିବ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶାଳ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭଳି ହୁଅନ୍ତୁ ।

ତାହେଲେ ଯାଣୁ ଅନେକ ଭଲ ଓ ଭରଣୀ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଥମକାନ୍ତ* ବୋଲି ଧରି ହେବେ ।^{୩୦}ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭଳି ହେବେ । ସେ ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କଲେ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମହମା ଦେଲେ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଯାଣୁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ

^{୩୧}ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବିଷୟରେ କ’ଣ କହବା? ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି, ତାହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ପସନ୍ଦିତ କରି ପାରବ ନାହିଁ ।^{୩୨}ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି କରିବେ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପୁତ୍ରକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ରଖିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇ ଦେଲେ । ଏଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହ ଆମ୍ଭକୁ ସବୁ ବିଷୟ ଦେବେ ।^{୩୩}ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାହିଁ ବା ଅଭିଯୁକ୍ତ କରି ପାରବ? କେହି ନୁହେଁ! ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି ।^{୩୪}କାହିଁ କହି ପାରବ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବୋଧା? କେହି ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାଣୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ମଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାହିଁ ସବୁ କିଛି ନୁହେଁ । ସେ ମୃତ୍ୟୁର ମଧ୍ୟ ନୀବିତ ହେଲେ । ସେ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଛନ୍ତି ।^{୩୫}ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ପ୍ରେମ ଠାରୁ ଆମ୍ଭକୁ କାହିଁ କ’ଣ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! କଷ୍ଟ କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! ସମସ୍ୟା ବା ତାଡ଼ନା କ’ଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ଗୃହମାନଙ୍କ ଆଦାତ ଆମ୍ଭକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! ଯଦି ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଶାନ୍ତ୍ୟ ବା ଲୁଗାପଟା ନାହିଁ, ତା ହେଲେ ତାହା କ’ଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଆମ୍ଭକୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! ବିପଦ ବା ମୃତ୍ୟୁ ହେଉନା କାହିଁକି ତାହା କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା!^{୩୬}ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ଭ୍ରମ ପାଇଁ (ଶ୍ରୀଷ୍ଠ) ସର୍ବଦା ଆମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁର ବିପଦରେ ଅଛୁ । ଲୋକ ଭୀଷୁଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ମୂଲ୍ୟ ବଳି ହେବାକୁ ଥିବା ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ ।”

ଗୀତବିହାରୀ ୪୪:୨୨

^{୩୭}କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟୀ ।^{୩୮-୩୯}ହଁ । ମୁଁ ନାଶେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ଆମ୍ଭକୁ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ପାରବ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ନୁହେଁ, ନୀବନ ନୁହେଁ, ସ୍ୱର୍ଗପୂତମାନେ ନୁହଁନ୍ତି, ଆତ୍ମିକ ଗଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବେ କିଛି ନୁହେଁ, ଭବିଷ୍ୟରେ କିଛି ନୁହେଁ, କୌଣସି ଗଳ୍ପ ନୁହେଁ, ଉତ୍ତରେ କିଛି ନୁହେଁ, ଗଭୀରରେ କିଛି ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ସଂସାରରେ କିଛି ନୁହେଁ; ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଯାଣୁ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଥିବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଠାରୁ ଆମ୍ଭକୁ କେହି ଅଲଗା କରି ପାରବେ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ

୯ ମୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଓ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ମୁଁ ମିଛ କହୁ ନାହିଁ । ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ମୋର ଭାବନା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ । ଏହି ଭାବନା ମୋତେ କୁହେ ଯେ ମୁଁ ମିଛ କୁହେ ନାହିଁ ।^୧ମୋର ଅଶେଷ ଦୁଃଖ ଅଛି, ଓ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ଅଧିକ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ଅଛି ।^୨ସେମାନେ ମୋର ଭଲ ଓ ଭରଣୀ । ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ମୋର ପରିବାର । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ । ମୁଁ ନିଜେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କଠାରୁ ପୁଅକ ରହି ଗାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ପାରେ ।^୩ସେମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଯାଇଥିବା ସମ୍ଭାନ । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ଅଛି ଓ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ବୁଦ୍ଧିର ସହଭାଗୀ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଉପାସନାର ସଠିକ ପଦ୍ଧତି ଦେଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଗୁଡ଼ିମାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।^୪ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କର ପରିବାର । ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରମୁଦା କରି ଆମେ ।

^୫ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଗୁଡ଼ି ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ନୁହେଁ, କାରଣ ଇସ୍ରାୟେଲର କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ଲୋକ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକ ।^୬ଅଗ୍ରାହମଙ୍କ କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମ୍ଭାନ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମ୍ଭାନ । ଅଗ୍ରାହମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ: “ଯିସ୍ରାଏଲ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମର ବିଧି ସଂଗତ ବଂଶବୃଦ୍ଧି ହେବ ।”^୭ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ ଅଗ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶର ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ଭାନ ନୁହଁନ୍ତି । କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ଭାନ ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ଅଗ୍ରାହମଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ଭାନ ହେଲେ ।^୮ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହିପରି ଥିଲା: “ଉତ୍ତର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୁଁ ଫେରିବି ଓ ସାରା ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କରିବି ।”^୯

^{୧୦}କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଠାରୁ ରେବୀକା ଭୁଲିତ ସମ୍ଭାନଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଥମକାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରରେ ଯାଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ପାଇବାରେ ପ୍ରଥମ, ବୋଲି ଏହାର ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରି ଯାଇପାରେ ।

“**ଯିସ୍ରାଏଲ ... ହେବ**” ଅବପୁସ୍ତକ ୨୧:୧୨
 “**ଉତ୍ତର ... କରିବ**” ଅବପୁସ୍ତକ ୧୮:୧୦,୧୪

୧୧-୧୨ ଚାହିଁ ପୁଣି କହୁ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ସେମାନେ କୌଣସି ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କାମ କରି ନଥିବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ରେବାକାକୁ କହୁଥିଲେ, ବଡ଼ ପୁତ୍ରଟି ସାନଟିର ସେବା କରିବ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୟନ ଚାହାଙ୍କ ଯୋଜନା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଓ ଯାହା ସେ ଗୁହଁଥିଲେ ସେହି କାରଣରୁ ହେଲା । ୧୩ଗାୟ କୁହେ: “ମୁଁ ଯାକୁବକୁ ଭଲ ପାଇଲି କିନ୍ତୁ, ଏସୌକୁ ନୁହେଁ ।”*

୧୪ତା’ ହେଲେ ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ କଣ କହୁବା? କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାୟ? ୧୫ନା, ଆମ୍ଭେ ଏପରି କହି ପାରୁବା ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ମୋଗାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, “ମୁଁ ଯାହାକୁ ଦୟା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବି ମୁଁ ତାହା ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇବି । ମୁଁ ଯାହାକୁ କରୁଣା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବି ମୁଁ ତାହାକୁ କରୁଣା ଦେଖାଇବି ।”* ୧୬ଅତଏବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭରକରେ, ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକର ଇଚ୍ଛା ବା ଚେଷ୍ଟା ଉପରେ ନୁହେଁ । ୧୭ଧର୍ମଗାୟରେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ଫାରୋକୁ* କହନ୍ତି: “ତୁମକୁ ମୁଁ ଏହି ଏକ ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ମୋର ଶକ୍ତି ଦେଖାଇ ପାରୁବି ଓ ଅତଏବ ମୋର ନାମ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଘୋଷିତ ହେଉ ବୋଲି ମୋର ଇଚ୍ଛା ।”* ୧୮ଅତଏବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୟା ଦେଖାଇବାକୁ ଗୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଦୟା ଦେଖାନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ କଠୋର କରିବାକୁ ଗୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ କଠୋର କରନ୍ତି । ୧୯ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ପାର ନା “ସେ ଆମ୍ଭର ଦୋଷ କାହିଁକି ଧରନ୍ତି?” ୨୦ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ନିଶ୍ଚୟ ମଣିଷ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓଲଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭର ନାହିଁ । ମାଟି କଳଗାଟି କୁମ୍ଭରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ ନାହିଁ ଯେ “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏପରି ଭାବେ କାହିଁକି ଗଢ଼ିଲ?” ୨୧କୁମ୍ଭରର ଅଧିକାର ରହୁଛି ଯେ ସେ ମାଟି ପିଣ୍ଡଳାଟି ନେଇ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପାତ୍ରଟିଏ ତିଆରି କରିବ ।

୨୨ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ନିଜର ଛୋଟ ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଗୁହଁଥିଲେ । ସେ ଖୁବ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହଚ ଚାହାଙ୍କ ଛୋଟ ଓ ବିନାଶ ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସହ ନେଇଥିଲେ । ୨୩ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଙ୍କର ଦୟାପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିଜ ମହମାର ଧନ ଦେଖାଇବା ଲାଗି ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ୨୪ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହାଙ୍କ ମହମା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ୨୫ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକ । ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଠାକିଲେ । ହୋଗେୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋର ନଥିଲେ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ବୋଲି ମୁଁ ଠାକିବି । ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରେମ କରୁ ନଥିଲି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରିୟ ବୋଲି ଠାକିବି ।”

ହୋଗେୟ ୨:୨୩

୨୬“ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ଲୋକ ନୁହଁ’- ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ନୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲିଲେବେ ।”

ହୋଗେୟ ୧:୧୦

୨୭ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିଷୟରେ ଯିଶାଇୟ ଘୋଷଣା କରି କୁହନ୍ତି:

“ସମୁଦ୍ର ବାଲକଣିକା ପରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅସଂଖ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ଲୋକ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରୁବେ । ୨୮କାରଣ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ନ୍ୟାୟ ବଳରେ ବିଚାର କରି ପୁଅବୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ସମାପ୍ତ କରି ଦେବେ ।”*

୨୯ଯିଶାଇୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ:

“ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ସେ ଚାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଲେ । ସେ ଏପରି କରି ନଥିଲେ ଆମ୍ଭ ଅବସ୍ଥା ଏବେ ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା* ଭଳି ହୋଇ ଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ।”*

୩୦ତା’ ହେଲେ ଏ ସବୁର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ । ୩୧ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ମଧ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ । ୩୨କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ଝୁଣି ପଡ଼ିବା ପଥରରେ ଝୁଣି ପଡ଼ିଲେ । ୩୩ଧର୍ମଗାୟ ସେ ପଥର ବିଷୟରେ କୁହେ:

“ସମୁଦ୍ର ବାଲକଣିକା ... କରି ଦେବେ” ଯିଶାଇୟ ୧୦:୨୨-୨୩

ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ମନଲୋକ ରହୁଥିବା ଦୁଇଟି ସହର । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ।

“ପ୍ରଭୁ ... ଯାଇ ଥାଆନ୍ତା” ଯିଶାଇୟ ୧:୯

“ମୁଁ ... ନୁହେଁ” ମଲକି ୧:୨-୩
“ମୁଁ ଯାହାକୁ ... କରୁଣା ଦେଖାଇବି” ଯାଗ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩୩:୧୯
ଫାରୋ ମିଶରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପାଧି ସ୍ୱରୂପ
“ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଁ ... ମୋର ଇଚ୍ଛା” ଯାଗ୍ରାପୁସ୍ତକ ୯:୧୬

“ଦେଖ, ମୁଁ ସିୟୋନଠାରେ ପଥରଟିଏ ଗଣିଛୁ ଏହ ପଥରଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପକାଇ ବ୍ୟାପି । ଏହ ପଥରଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ସେ ପଥରଟିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଲଢ଼ିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

ଯିଶାଇୟ ୮:୧୪; ୨୮:୧୬

୧୦ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଓ ଏକାନ୍ତ ଭାବରେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ଯିହୁଦୀଲୋକେ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତୁ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହ ପାରେ, ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୁହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ବାଟ ନାଶିନି ନାହିଁ । ସେମାନେ ନାଶି ନଥିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ତାହାଙ୍କ ସହଚ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ଉପାୟ ଚାହୁଁ ରେଷ୍ଟା କଲେ । ଅତଏବ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗର ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମାପ୍ତ କଲେ ଯେପରି, ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇପାରିବ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଚାହୁଁ ଧାର୍ମିକ ହେବା ବିଷୟରେ ମୋଗା କହଛନ୍ତି: “ଯେଉଁଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।”* ଓ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ଚାହୁଁ ଧାର୍ମିକ ହେବା ବିଷୟରେ ଗାୟା ଏହପରି କୁହେ: “ନିଜେ ନିଜକୁ ପରୁର ନାହିଁ ଯେ ‘ସ୍ୱର୍ଗକୁ କିଏ ଯିବ?’” (ଅର୍ଥାତ୍ “କିଏ ସ୍ୱର୍ଗର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପୂଜିବାକୁ ଆଣିବ?”) “ଓ ଏପରି କୁହ ନାହିଁ ଯେ, ‘ପାତାଳକୁ କିଏ ଯିବ?’” (ଅର୍ଥାତ୍ “ମୃତମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉପରକୁ କିଏ ଆଣିବ?”) ଗାୟା କୁହେ: “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଭ୍ରମ ପାଖରେ ଅଛି; ଏହା ଭ୍ରମ ମୁହଁରେ ଓ ଭ୍ରମ ହୃଦୟରେ ଅଛି ।”* ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ସେହି ଶିକ୍ଷାଟି ବିଶ୍ୱାସର ଶିକ୍ଷା ଅଟେ । ଯଦି ତୁମେ ନିଜ ମୁହଁରେ କୁହ, “ଯାଗୁ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି,” ଓ ତୁମର ମନ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯାଗୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇ ଆଣି ଥିଲେ; ତେବେ ତୁମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଯିବ । ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ଚାହୁଁ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହେଉ ଓ ମୁଖ ଚାହୁଁ କହ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଆମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଉ । ଗାୟା କୁହେ: “ଯିଏ ତାହାଙ୍କୁ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଲଢ଼ିତ ହେବ ନାହିଁ ।”* ଏଠାରେ “ଯିଏ” ର ଅର୍ଥ ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଭେଦ ନ ଥିବା ସ୍ୱଭାବ । ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ନିଜେ ପ୍ରଭୁ । ଯେଉଁ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ

ଅନେକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । ଗାୟା କୁହେ: “ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରିଶ୍ରାମ ପାଇବ ।”*

କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ପରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକ ପାରିବେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ସାରିଲ ପରେ ହିଁ, ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବେ । କିଏ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲ ପରେ ହିଁ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ପାରିବେ । ଏହ ଉପଦେଶ ଦେବା ଲୋକ ନିଜକୁ କାହା ଚାହୁଁ ନ ପାରିଲେ ବା ସେ କିପରି ଉପଦେଶ ଦେବ? ଗାୟାରେ ଲେଖା ଅଛି: “ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବା ଲୋକର ପାଦ କେତେ ସ୍ତମ୍ଭ ଅଟେ ।”*

ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନରକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଯିଶାଇୟ କହନ୍ତି: “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକ କିଏ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ କଲ?”* ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ଶୁଣିଲେ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏ ଓ ନିଜେ କିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଷୟରେ କହଲେ ଲୋକେ ଶୁଣନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପଚାରୁଛି: “କଣ ଲୋକେ ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି?” ହିଁ ସେମାନେ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ଗାୟା କୁହେ:

“ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ନିଗଡର ସର୍ବତ୍ର ଖେଳ ଗଲ । ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିଗଡର ପ୍ରାନ୍ତର ଶେଷଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖେଳଗଲ ।”

ଗୀତସହସ୍ରା ୧୯:୪

ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ପଚାରୁଛି: “କଣ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ବୁଝି ପାର ନଥିଲେ?” ହିଁ ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ମୋଗା କହଛନ୍ତି:

“ନାତୀୟ (ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ) ଚରଣ ନଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଚାହୁଁ ତୁମ ଭିତରେ ଇର୍ଷା ନାତ କରାଇବ । ନିର୍ବୋଧ ଲୋକଙ୍କ ଚାହୁଁ ତୁମ ଭିତରେ କ୍ରୋଧ ନାତ କରାଇବ ।”

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୨:୨୧

ଏହା ପରେ ଯିଶାଇୟ ନିର୍ଭୀୟ ହୋଇ କହନ୍ତି:

“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁ ନଥିଲେ ସେମାନେ ମୋତେ ପାଇଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଖୋଜି ନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କଲି ।”

ଯିଶାଇୟ ୬୫:୧

“ଯେଉଁଲୋକ ... ଆବଶ୍ୟକ” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ୧୮:୫
ପଦବ୍ୟାଖ୍ୟା ୬-୮ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୦:୧୨-୧୪
“ଯିଏ ... ନାହିଁ” ଯିଶାଇୟ ୨୮:୧୬

“ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ... ପାଇବ” ଯୋୟେଲ ୨:୨୭
“ସ୍ୱପ୍ନମାଗ୍ନର ... ଅଟେ” ଯିଶାଇୟ ୫୨:୭
“ହେ ପ୍ରଭୁ ... ବିଶ୍ୱାସ କଲ?” ଯିଶାଇୟ ୫୩:୧

୨୦କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବନ ଯାଗ ଅପେକ୍ଷା କରି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ମୋତେ ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ ।”*

ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର କାନ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ । ଏହ ଦଶା ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟା ଲାଗି ରହିଛି ।”
ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୨୯:୪

ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି ନାହାଁନ୍ତି

୧୧ ତା’ହେଲେ ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛି: “କଣ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି କି?” ନା! ମୁଁ ନଣେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକ । ମୁଁ ଅଗ୍ରାହମଙ୍କ ପରିବାରର ଅଟେ । ବନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ନାଚ । ୨୧ସେମାନେ ନନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଏଲିୟୁ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାୟ ଯାହା କୁହେ, ତୁମ୍ଭେ ନାଶିଛ? ଏଲିୟୁ କହିଥିଲେ: “ପ୍ରଭୁ, ଲୋକେ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣକୁ ବଧ କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦ ସବୁ ଭଙ୍ଗିଛନ୍ତି । କେବଳ ମୁଁ ନଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବଞ୍ଚିଛି, ସେମାନେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ମାର ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।”*
୨୨କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉତ୍ତର କ’ଣ ଥିଲା? “ବାଆଲ ଆଗରେ ଆଣ୍ଟୁନାଡ଼ ନଥିବା ଯାତ୍ରାକାର ଲୋକଙ୍କୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ରଖିଛି ।”* ୨୩ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଯାଗ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଏବେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ୨୪ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଲୋକମାନେ ନିଜେ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାଗ ତାହା ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଅନୁଗ୍ରହର କ’ଣ ବା ଅର୍ଥ ହେବ? ତା’ହେଲେ କଣ ହେଲା?

ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ଯାହା ପାଇଁ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଧାର୍ମିକ ହେବା) ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଫଳ ହେଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାଗ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଲୋକେ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ନଡ଼ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ । ଗାୟରେ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ଦେଲେ ।”
ଯିଗାଇୟ ୨୯:୧୦

“ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ନ ପାରନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣି ନ ପାରନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ

ଦୀଉଦ କୁହନ୍ତ:

“ସେ ଲୋକମାନେ ନିଜର ଭୋଜନରେ ଛଦି ଓ ବାସି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ତାହାଙ୍କର ପତନ ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳୁ ।
୧୦ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ନ ପାରନ୍ତା ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଉ । ସର୍ବଦା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ୱା ନଇଁ ପଡ଼ୁ ।”
ଗୀତଫହରା ୨୯:୨୨-୨୩

୨୫ତା’ହେଲେ ମୁଁ କହୁଛି: ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପତନ ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲା କି । ବନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୁକ୍ତ ଆଣିଲା । ଏହା ଯାଗ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ଭାବ ନାଶୁତ ହେଲା । ୨୬ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଭୂତୀ ଏହ ଫସାର ପାଇଁ ଆଗାବୀଦର ଧନ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା, ସେମାନେ ଯାହା ହରାଇଲେ, ତାହା ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଗାବୀଦର ଧନ ଆଣି ଦେଲା । ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେହ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଖ୍ୟକ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶୁଲିବେ, ସେତେବେଳେ ଫସାର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆଗାବୀଦର ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ।

୨୭ଏବେ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଛି । କାରଣ ମୁଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଛି । ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ ପ୍ରାଣରେ ଏହ କାମ କରିବି । ୨୮ମୁଁ ଆଖା କରେ ଯେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉଦୟୋଗ ଆଣି ତାହାଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବି । ୨୯ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅର୍ଥାକାର କରି ଦେଲାପରେ, ସେ ଫସାରର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ମୈତ୍ରୀ କଲେ । ଅତଏବ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅର୍ଥ ଫସାରର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକୁରୁ ପୁନର୍ନିବନ ଆଣିବା ।

୩୦ଆଉ ଭୋଜନର ପ୍ରଥମ ଭାଗଟି ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କର ଯାଏ, ତା’ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଭୋଜନ ପବିତ୍ର ହୁଏ । ଯଦି କୌଣସି ଗଛର ଚେର ପବିତ୍ର, ତା’ହେଲେ ସେହି ଗଛର ସମସ୍ତ ଡାଳ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ।

୩୧ଏବେ ନିଅ ଗୋଟିଏ ନୀତବୁଦ୍ଧ ଗାଖାଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ନଜାଳୀ ନୀତବୁଦ୍ଧ ଗାଖାଗୁଡ଼ିକ ଆଣି ପ୍ରଥମ ଗଛ ସହତ ଫସୁକ କର୍ତ୍ତ ହେଲା । ତୁମ୍ଭେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସେହି ନଜାଳୀ ନୀତବୁଦ୍ଧ ଭଲ । ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହି ପ୍ରଥମ ଗଛମାନଙ୍କଠାରୁ ଗଣ୍ଡ ଓ ନୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ୩୨ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରଥମ ଗଛର ଦିଏ ଭଜା ଡାଳ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଭୁତମାନଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଥମ ଗଛର

“ମୁଁ ... ନାହିଁ” ଯିଗାଇୟ ୨୫:୨
“ପ୍ରଭୁ ... କରୁଛନ୍ତି” ପ୍ରଥମ ଭବାବଳୀ ୧୯:୧୦, ୧୪
“ବାଆଲ ... ରଖିଛି” ପ୍ରଥମ ଭବାବଳୀ ୧୯:୧୮

ତେରକୁ ନୀବନ ପ୍ରଦାନ କରୁ ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ତେର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ନୀବନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।^{୧୯} ଭ୍ରମମାନେ କହ ପାରନ୍ତି, “ସେ ଗଛର ଫଳ ଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାରୁ ମୁଁ ତା’ ସହତ ସଫୁଲ୍ଲ ହେଲି ।”^{୨୦} ଏହା ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସେ ଫଳ ଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ । କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେହି ଗଛର ଅଂଶ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ଅତଏବ ଗର୍ବ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୟ କରିବା ଦରକାର ।^{୨୧} ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ହେତୁ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଗଛର ଗାଈ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ, ତାହେଲେ ଭ୍ରମମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ନ ରଖି ପାରିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଦେବେ ।

^{୨୨} ଅତଏବ ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଅତି ଦୟାଳୁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅତି କଠୋର ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ରହିଲେ ସେ, ଭ୍ରମନିର୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହୁଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯଦି ଭ୍ରମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନ କରି ତା’ହେଲେ ଭ୍ରମମାନେ ମଧ୍ୟ (ଗଛରୁ) କଟାଯାଇ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆ ଯିବ ।^{୨୩} ଯିହୁଦୀମାନେ ଯଦି ପୁନଃ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କରି ନେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ସ୍ଥାନ ଦେବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସମର୍ଥ ହେବେ ।^{୨୪} ଭ୍ରମମାନେ ନିଜର ନୀତିଗତ କଟାଯାଇଥିବା ଗାଈ । ଭ୍ରମମାନେ ଭଲ ନୀତିଗତ ସହତ ସଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଅତଏବ, ସେହି ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ବୃକ୍ଷ ସହତ ପୁନର୍ବାର ସଫୁଲ୍ଲ ହୋଇପାରନ୍ତେ ।

^{୨୫} ଭଲ ଓ ଭରଣୀମାନେ, ମୁଁ ଏହି ନିଗୂଢ଼ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଭ୍ରମମାନେ ଅନିଚ୍ଛା ରହି ଯାଆନ୍ତେ; ଏ କଥା ରୁହେଁ ନାହିଁ । ଏହି ସତ୍ୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଯେ, ଭ୍ରମମାନେ ସର୍ବଙ୍କ ନୁହଁ । ଏହି କଥା ସତ୍ୟ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୋଟିଏ ଅଂଶର ଲୋକଙ୍କୁ ଅବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟକ ଅଣଯିହୁଦୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ଲୋକ ହୋଇଯିବେ, ତାହେଲେ ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଅନ୍ତେ ।^{୨୬} ଏହି ଭଲ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି:

“ସିୟୋନ* ଠାରୁ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଆସିବେ । ସେ ଯାହାକୁ ପରିବାର ସମସ୍ତ ମନଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବେ ।^{୨୭} ଓ ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ ଗୁଡ଼ିକୁ ହରଣ କଲ ପରେ ଏହି ରୁକ୍ଷ କରିବି ।”

ସିଗାଇୟ ୫୯:୨୦-୨୧; ୨୭:୯

^{୨୮} ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରସମାନ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନଥିବାରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗତୁ । ଏହା ଭ୍ରମ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ

କରିବ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକ । ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେତୁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁବ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।^{୨୯} ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଫଳନ ଓ ଯେଉଁ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ଦିଅନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ମନ କେବେ ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।^{୩୦} ଆଗରୁ ଭ୍ରମମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଭ୍ରମମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ।^{୩୧} ଏବେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଦିଅନ୍ତେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରି ପାରନ୍ତେ ।^{୩୨} ଏବୁ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଅବାଧ୍ୟ ସ୍ଥିତିରେ ପକାଇଛନ୍ତି ଯେପରି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ

^{୩୩} ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନ୍ୟ ବହୁତ ମହାନ! ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନର ସୀମା ନାହିଁ! ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିପରି ନିଅନ୍ତି କେହି ବୁଝାଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।^{୩୪} କେହି ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥସବୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ:

“ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନକୁ କିଏ ନିଶ୍ଚିତ କିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ କି?”

ସିଗାଇୟ ୪୦:୧୩

^{୩୫} “କିଏ କେବେହେଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କଣ ବା ଦେଇଛି? ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁ୍ୟପକାରରେ କିଛି ଦେବେ ।”

ଆୟୁବ ୪୧:୧୧

^{୩୬} ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି । ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ସର୍ବଦା ହେଉ । ଆମେନ ।

ନିଜ ନୀବନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର

ସେଥିପାଇଁ ହେ ଭଲ ଓ ଭରଣୀମାନେ! ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସ୍ମରଣ କରି, ଭ୍ରମେ ମାନେ ନିଜର ନୀବନକୁ, ଏକ ନୀବନ ବିକ୍ରୟନ ସ୍ୱରୂପ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର । ଏହା କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହେବ । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅତି ପ୍ରସନ୍ନ କରିବ । ଏହି ସମର୍ପଣ, ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଉପାସନା ଅଟେ ।^୧ ଏହାପରେ ଏହି ସଂସାରର ରୀତି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ନୂତନ ଚଳନ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ଅନ୍ତରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଭ୍ରମମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ପାରନ୍ତେ । ଭ୍ରମମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ପାରନ୍ତେ ଯେ, କେଉଁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଭଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଗୋତେ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବାରୁ ମୋର ଭ୍ରମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହବା କଥା ଯେ, ନିଜକୁ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଭଲ ଭାବ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ବିଶ୍ୱାସ ଭ୍ରମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଭ୍ରମ ନିଜକୁ ନମ୍ର ମନେ କର। ଯେପରି ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗର୍ଭାବସ୍ଥିତି ଅଛି ଓ ଏହି ଗର୍ଭାବସ୍ଥିତିରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଙ୍ଗ ଅଛି। ଏହି ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଏକା ଭଳି କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେହି ଭଳି ଆମ୍ଭେ ଫଖ୍ୟାରେ ଅନେକ ଲୋକ, କିନ୍ତୁ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ଗର୍ଭାବସ୍ଥିତି ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ଭଳି ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟର ପରିପୁରକ। ଏହି ଭଳି ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ, ବିଭିନ୍ନ ସବୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନମାନ ମିଳିଛି। ଜଣେ ତା'ଠାରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କର। ଯଦି କାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରାଣୀ ଦାନ ମଳିଛି, ତା'ହେଲେ ସେ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରାଣୀ କରୁ। ଯଦି କାହାକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ସେବା ପାଇଁ ଅର୍ପଣ କରୁ। ଯଦି କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ବା ଉପଦେଶ ଦେବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି, ତା ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୃତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଦେଉ। ଯଦି କାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି, ତା'ହେଲେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଉ। ଯଦି କାହାକୁ ଦାନ ଦେବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି ତା'ହେଲେ ସେ ଖୋଲି ମନରେ ଦାନ କରୁ। ଯଦି କାହାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ନେବାର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି, ତା'ହେଲେ ସେ ମନ ପ୍ରାଣ ଭାଳି ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉ। ଯଦି କାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି ତା'ହେଲେ ସେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଦୟା ଦେଖାଉ।

ଭ୍ରମର ପ୍ରେମ ନିଷ୍ପପଟ ହେଉ। ମୟକୁ ପୁଣ୍ୟ କର। ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଦୃଷ୍ଟି କର। ଭଲ ଓ ଭଲଖାଣି ଭଳି ସମର୍ପିତ ରହି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦୟାର ସହ ପ୍ରେମ କରୁ। ଭ୍ରମେ ନିଜେ ଯେତିକି ସମ୍ମାନ ରହି, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଏହି ଭଲଭରଣୀ ମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାମ କରିବାରେ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କର। ତାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଳସ୍ୟ କର ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେବା କଲବେଳେ ଆମ୍ଭିକ ଭାବରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ହୁଅ। ଭ୍ରମସା ଥିବାରୁ ପ୍ରସନ୍ନ ରୁହ। ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ବେଳେ ଭ୍ରମେ ଧ୍ୟାନ ଧର। ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖ, ନିଜ ଘରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ଭାବରେ ସ୍ୱାଗତ କର।

ଯେଉଁମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମମ ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭ୍ରମେ ଭଲ ଆଚରଣ କର। ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ କଥା କୁହ। ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରସନ୍ନ, ଭ୍ରମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅ। ଅନ୍ୟମାନେ ଦୁଃଖିତ ଥିଲ ବେଳେ ଭ୍ରମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ। ନିଜ ଭିତରେ ମିଳିମିଶି ଶାନ୍ତରେ ରୁହ। ଗର୍ବ କର ନାହିଁ।

ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହତ ସାଙ୍ଗ ହେବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ। ନିଜକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ।

ମନର ପ୍ରତିବଦଳରେ କାହାର ପ୍ରତି ମମ କର ନାହିଁ। ଯାହାକୁ ସବୁ ଲୋକ ଭଲ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ସେହିଭଳି କାମ କରିବା ଭ୍ରମର ଲକ୍ଷ ହେଉ। ଲୋକଙ୍କ ସହତ ଶାନ୍ତରେ ରହିବା ପାଇଁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କର। ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୁଲ କର ଥିବା ଲୋକକୁ ନିଜ ତରଫରୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ନାହିଁ। ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ଲାଗି ଅପେକ୍ଷା କର। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି: ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି, “ଦଣ୍ଡ ଦେବା ମୋର କାମ। ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବି।” କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମେମାନେ ଏପରି କରିବା ଉଚିତ: “ଯଦି ଭ୍ରମର ଶତ୍ରୁ ଭୋକରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ, ଯଦି ଭ୍ରମର ଶତ୍ରୁ ଭୃଷିତ ଅଛି, ତାହାକୁ ପିଇବାକୁ ଦିଅ। ଏପରି କଲେ ଭ୍ରମେ ତାହାକୁ ଲଳିତ କର ପାରିବି।” ମନ ଦ୍ୱାରା ହାରି ଯାଅ ନାହିଁ। ଭ୍ରମେ ଭଲ କାମ କରି ମମକୁ ହରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର।

୧୩ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ସରକାରୀ ଶାସକମାନଙ୍କ ଅଧୀନତା ଯୁକ୍ତିକାର କରିବା ଉଚିତ୍। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଏହି କ୍ଷମତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକାରୀ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କର ଯାଇଛି। ଅତଏବ ଅଧିକାର ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବିରୋଧୀ। ଏପରି ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକ, ନିଜ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଥାଏ। ଯେଉଁମାନେ ଠିକ କାମ କରନ୍ତି, ଶାସକଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମମ ବା ଭୁଲ କାମ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଭୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ। ଶାସକମାନଙ୍କ ଭୟରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଭଲ କାମ କରିବା। ଭଲ କାମ କଲେ ଶାସକମାନେ ଭ୍ରମର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କରିବେ। ଭ୍ରମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶାସକ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ। କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମେ ଭୁଲ କଲେ ଭୟ କରିବ। ଶାସକର ଦଣ୍ଡ ଦେବା କ୍ଷମତା ଅଛି, ସେ ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ମମ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। ସେଥିପାଇଁ ଶାସକଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ଭ୍ରମେ ବାଧ୍ୟ। ପାଳନ ନ କରିବା କାରଣରୁ ଯେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ। ଅଧିକନ୍ତୁ ଶାସନକୁ ମାନିବା ଠିକ୍ କାମ ବୋଲି ଦାଖିଥିବାରୁ ଭ୍ରମେ ଏପରି କରିବା ଉଚିତ୍।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭ୍ରମେମାନେ ସରକାରକୁ କର ମଧ୍ୟ ଦିଅ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାରେ ରହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ

“ଦଣ୍ଡ ... ଦେବ” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୩୨:୩୫
 “ଯଦ ... ପାରିବ” ହତୋପଦେଶ ୨୫:୧୧-୧୨

ଦେଉଛନ୍ତି । ସମାନରେ ଯାହାଙ୍କର ଯାହା ପ୍ରାପ୍ୟ ଡାହାଣକୁ ଡାହାଣ ଦିଆ । ଯାହାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧକ ଦେବା କଥା ଡାହାଣକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଶୁଦ୍ଧକ ଦେଇ ଦିଆ । ଯାହାଙ୍କୁ ଭୟ ସହତ ଆଦର କରିବା କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ଆଦର କର । ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ।

ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ

କାହାର ରଖି ଦୁଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ରଖିରେ ରଖି ଦୁଅ । ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରତିବାସୀକୁ ପ୍ରେମ କରେ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନଙ୍କୁ । ସୁଦୂର କହୁଛି, କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ: “ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ, କାହାକୁ ବଧ କର ନାହିଁ, କୌଣସି ଦିନିଷ ରେଖା କର ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଦିନିଷ ପ୍ରତି ଲୋଭ ରଖ ନାହିଁ ।”* ଏହ ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସାଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ଏହ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ, ଯଥା: “ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କଲ ଭଳି ଅନ୍ୟ (ବା ପ୍ରତିବାସୀ)କୁ ପ୍ରେମ କର ।”** ଯେପ୍ରମ ଅନ୍ୟ ଲୋକକୁ ଆଘାତ କରେ ନାହିଁ, ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମ କରିବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନର ସମକକ୍ଷ ।

ସୁଦୂର ଏହ ସମସ୍ତ କଥା କହୁଛି, କାରଣ ଆମର ଏହ ସମୟଟି ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ନିତ୍ୟର କାଗ୍ରତ ହେବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ଆମର କାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଭୁଲନାରେ ଏବେ ଆମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା କାଳର ନିକଟତର ହୋଇଛୁ । “ରାତି” ପ୍ରାୟଶ କଟି ଗଲଣି । ‘ବନ’ ପ୍ରାୟଶ ଏହଠାରେ । ଅତ୍ୟଧିକ ଅନ୍ଧକାରରେ କରୁଥିବା କାମ (ପାପ) ଆମେ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ । ଆମେ ପ୍ରକାଶରେ ହେଉଥିବା ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ ।*** ଆମେ ଉତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି, ବଦସର ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ଠିକ୍ ଭାବରେ ରହିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତ ରସରଙ୍ଗରେ ମାତିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ମାତାଲ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯୌନଗତ ପାପକର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭୋଗ ବିଳାସରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଓ ଇର୍ଷାଳୁ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।**** ନିଜର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଇଚ୍ଛାକୁ ଛାଡ଼ି କରିବାରେ ଲାଗି ନରହି ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କର ନାହିଁ

୧୪

ଯେଉଁ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ, ସେ ଲୋକକୁ ନିଜ ଦଳ ଭିତରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମନା କର ନାହିଁ । ସେହି ଲୋକର ଭିନ୍ନ ମତ ପାଇଁ, ତା ସହତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ ।^୧ ନିଜେ ଲୋକ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅନ୍ୟ ଜଣକର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ, ସେ କେବଳ ଶାକାହାରୀ ଭୋଜନ ଖାଏ ।^୨ ଯେଉଁ ଲୋକ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର

ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରେ ସେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ଶାକାହାରୀ ଲୋକଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ । ସେହିପରି ଶାକାହାରୀ ଲୋକ ସ୍ତ୍ରୀର ନ କରୁ ଯେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଭୋଜନ କରୁଥିବା ଲୋକ ମମ ଅଟେ । ପରମେଶ୍ୱର ଡାହାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।^୩ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଗୁଣଗୁଣ ବିଶ୍ୱର କର ନାହିଁ । ଡାହାର ମାଲିକ କେବଳ ଦାଣିପାରେ ଯେ ଗୁଣଗୁଣ ଭଲ କିମ୍ବା ମମ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେବକମାନେ ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି ।

ନିଜେ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଅନ୍ୟ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲନାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଟେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ନିଜେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ ମନରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ ।^୪ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଦିନକୁ ଅନ୍ୟ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲନାରେ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଏ, ତାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେପରି କରେ । ଯେଉଁ ଲୋକ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ, ତାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କରେ । ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପନ୍ୟାସ ଦିଶାଏ । ଯେଉଁ ଲୋକ କେତେକ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ବାରଣ କରେ, ତାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେପରି କରେ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପନ୍ୟାସ ଦିଶାଏ ।^୫ ଆମେ ସମସ୍ତ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହଇଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରୁ । ତାହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁ ବା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରୁ, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହିଁ ଅଛୁ ।

ସେଥିପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପରି କରିବାର କାରଣ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମରି ସାରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଭୁ (ଶାସକ) ହୋଇ ପାରିବେ ।^୬ ଅତ୍ୟଧିକ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର କର ନାହିଁ । ନିଜକୁ ନିଜ ଭାଇଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ନ୍ୟାୟବିଶ୍ୱର ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବା, ଓ ସେ ଆମର ବିଶ୍ୱର କରିବେ ।^୭ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି:

“ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି: ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋ ଆଗରେ ଆଣୁ । ମାତ୍ର ବସିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋତେ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହିବ । ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା ଯେପରି ସତ୍ୟ, ସେହିପରି ଏହା ଯିଚିବ ।”

ଯିଶାଇୟ ୪୫:୨୩

^୧ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମନାରେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହିସାବ ଦେବାକୁ ହେବ ।

“ବ୍ୟଭିଚାର ... ନାହିଁ” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୨୦:୧୩-୧୫, ୧୭
“ନିଜକୁ ... କର” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ୧୯:୧୮

କୌଣସି ଲୋକର ପାପର କାରଣ ଦୁଅ ନାହିଁ
^୨ତାହେଲେ ଆମେ ଏକାନ୍ତରେ କିଛି ଦୋଷ ଦେବା ବନ୍ଦ

କରିବା ଉଚିତ । ଆମ୍ଭେ ଏପରି ସଂକଳ୍ପ ନେବା ଦରକାର, ଯେପରି ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରା ନିନ୍ଦ ଭଲ (ବା ଭରଣୀ) ପାପରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ।^{୧୪}ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ରହୁଥିବାରୁ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଭୋଦନ ଆପେଆପେ ଅଗୁଣ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଜେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେହି ଖାଦ୍ୟ ତା ପାଇଁ ଅଗୁଣ ହୁଏ ।^{୧୫}ତାହାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନୁଚିତ । ତୁମ ଖାଦ୍ୟ ଧାରା ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ତୁମର ଭାଇର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଘାତ ଦେଉଛ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ ଧାରା ପରିଗଣିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହିଁ । ସେ ମନ ଭାବୁ ଥିବା କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସକୁ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେ ଲୋକ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ ।^{୧୬}ତୁମ୍ଭେ ଧାରା ଭଲ ବୋଲି ଗଣିତ କର୍ମର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ମନ ବୋଲି ନ କୁହନ୍ତୁ ।^{୧୭}ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖାଇବାପିଇବା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ନୁହେଁ । ସେଠାରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଚ ଧାର୍ମିକ ନୀତିର କାଟିବା, ଗାଳି, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ।^{୧୮}ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାରେ ରହି ଏହିପ୍ରକାର ନୀତିରାପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତି । ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି ।

^{୧୯}ଅତଏବ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ଗାଳି ଆଣୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରିଗ୍ରମ ପୂର୍ବକ କରିବା । ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା ।^{୨୦}ଖାଦ୍ୟ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାମକୁ ନଷ୍ଟ ନକରେ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଭୁଲ, ଯଦି ତାହା ଅନ୍ୟ ନିଜକୁ ପାପରେ ପଡ଼ିଯିବାର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।^{୨୧}ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ବା ଭଉଣୀକୁ ତୁମ୍ଭର ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ଧାରା, ପାପକର୍ମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମାଂସ ନଖାଇବା ଓ ଅଜ୍ଞରରସ ନ ପିଇବା ଅଧିକ ଭଲ । ଏପରି କୌଣସି କାମ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯଦି ତାହା ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ବା ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଏ ।

^{୨୨}ନିନ୍ଦର ଏହି ଭଳି ବିଶ୍ୱାସଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭ ନିନ୍ଦ ଭିତରେ ଗୋପନୀୟ ଭାବେ ରଖ । ଯେଉଁଲୋକ ନିନ୍ଦେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା କର୍ମମାନ କଲିବେଲେ ନିନ୍ଦକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଭାବେ ନାହିଁ, ସେହି ଲୋକ ବାସ୍ତବରେ ସୁଖୀ ଓ ଧନ୍ୟ ।^{୨୩}କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଜେ, ସେ ଠିକ କାମ କରୁଛି ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜାଣି ଭୋଦନ କରେ, ତା'ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ କରେ । କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭୋଦନ କରେ ନାହିଁ । ଯଦି ନିଜେ ଠିକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜାଣିପାର ମଧ୍ୟ କୌଣସି କାମ କରେ, ତାହେଲେ ସେ ପାପ କରୁଛି ।

୧୪ ଆମ୍ଭେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ବଳବାନ୍ ଅଟୁ । ଅତଏବ, ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା । ଆମ୍ଭେ କେବଳ ନିଜକୁ ଖୁସି ରଖିବା

ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।^{୨୪}ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବଳବାନ କରିବା ଓ ବଦାଇବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଣ ଭଲ ତାହା ଭାବିବା ଉଚିତ ।^{୨୫}ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ନୀତିତ ନଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାୟ କୁହେ: “ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅପମାନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋର ମଧ୍ୟ ଅପମାନ କରୁଛନ୍ତି ।”^{୨୬}ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ କଥାମାନ ଲେଖା ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଧାରା ଆମର ଧର୍ମୀୟ ଓ ଶକ୍ତ ବଚ୍ଚ ଓ ଆମ୍ଭେ ଭରସା ଲାଗ କରୁ ।^{୨୭}ଧର୍ମୀୟ ଓ ଶକ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜନିଜ ରୁହ ।^{୨୮}ତା'ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରବ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଗ୍ରହଣ କର । “ଏହି କର୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଲେ ।^{୨୯}ଅଣଯିହୁଦୀ ଲୋକେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କରୁଣା ପାଇଁ, ତାହାଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରବେ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହା କଲେ । ଗାୟ କୁହେ:

“ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଆଯାଏ, ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମର ମହମା ଗାନ କରିବ ।”

ଗୀତସହଜା ୧୮:୪୯

^{୩୦}ଗାୟ, ଏ ଭଳି ମଧ୍ୟ କୁହେ,

“ତୁମ୍ଭେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବକ୍ତା ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହଚ ପ୍ରସନ୍ନ ରହବା ଉଚିତ ।”

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୩୨:୪୩

^{୩୧}ଗାୟ, ଏ ଭଳି ମଧ୍ୟ କୁହେ,

“ତୁମ୍ଭେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଣୟ ଗାନ କର, ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଣୟ କରିବା ଉଚିତ ।”

ଗୀତସହଜା ୧୧୭:୧

^{୩୨}ସିଖାଇୟୁ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି,

“ଯିଶୁଙ୍କୁ ବଂଶରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେହି ଲୋକ ଅଣଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗାଧନ କରିବେ, ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସେହି ଲୋକ ପାଇଁ ଭରସା ଲାଭ କରିବେ ।”

ଯିଶୁଙ୍କୁ ୧୧:୧୦

“ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବେ । ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଗୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ବୁଝିବେ ।”

ଯିଶୁଙ୍କୁ ୫୨:୧୫

ମୁଁ ସମସ୍ତ ଭରସା ସ୍ତୋତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ବଂଶରୁ କାରଣରୁ ଭୃତ୍ୟ ନିର୍ବାହନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ଓ ଗାନ୍ଧି ଆଣି ଦିଅନ୍ତୁ । ତାହେଲେ ଭୃତ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଭରସା ଲାଭ କରିବ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଭୃତ୍ୟ ନିର୍ବାହନରେ ଝରିବ ।

ପାରଲ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କହୁଛନ୍ତି

“ତମା ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ନାଶେ ଯେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭଲ ଗୁଣରେ ପରପୁଣ୍ୟ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୃତି କ୍ଷମା ଅଛି ଓ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରପୁଣ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।” କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବାର ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ କେତେକ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଲେଖିପୁଲି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ବଂଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ପାଇଥିବାରୁ, ମୁଁ ଏପରି କଲି । ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ସେବକ ହୋଇ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁତ କଲେ । ସେ ମୋତେ ସ୍ଵସମାଗୁର ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିୟୁତ କଲେ । ଏପରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲ ଯେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗଦାନ ସ୍ଵରୂପ ହେବେ ଯାହା କ ପରମେଶ୍ଵର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହି ଦାନ (ଲୋକମାନେ) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର କରାଗଲେ ।

ମୁଁ ଗର୍ବ କରେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ରହି ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା କରିଛି । ମୁଁ ନିଜେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କିଛି କହିବି ନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ସେହି କଥା ଶୁଣିବି କହିବି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ମୋ ଦ୍ଵାରା କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ଵାରା ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ସେମାନେ ମୋ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଅତ୍ୟୁତ ଘଟଣା ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ଇଲୁରିକ ରୁଣ୍ଡପଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ଵସମାଗୁର ପ୍ରଭୃତି କଲି ଓ ମୋର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟସମାପ୍ତ କଲି । ମୁଁ ସେହି ଦାଗା ମାନଙ୍କରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ଵସମାଗୁର ପ୍ରଭୃତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଗୁଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଅନ୍ୟ ଲୋକଦ୍ଵାରା ଆରମ୍ଭ କରା ଯାଇଥିବା ମୂଳଭୂମି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେପରି ମୁଁ ଆଉଥରେ ନ କରେ । କିନ୍ତୁ ଗାଧୁରେ ଏହି ପରି ଲେଖା ହୋଇଛି:

ପାରଲଙ୍କର ରୋମ ଯିବା ଯୋଜନା

ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଥର ମୋତେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅଟକାଇ ଦିଆ ଯାଇଛି ।

ଏବେ ଏହି ଅଂଚଳରେ ମୁଁ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସାରିଛି । ବରତ ଅନେକ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲି । ଅତଏବ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵେନକୁ ଯିବି, ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି । ଆଶା କରେ ଯେ ସ୍ଵେନକୁ ଯିବା ବାଟରେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି, ସେଠାରେ ରହିବି ଓ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋତେ ମୋର ଯାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସେବାରେ ଏବେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମ ଯାଉଛି । ଯିରୁଶାଲମଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗରିବ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ମାକଦନୀଆ ଓ ଆଖାୟାର ବଂଶୀୟା ଲୋକେ ଅର୍ଥହୀନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ ହୋଇପାରନ୍ତେ । ସେମାନେ ଖୁସିରେ ଏହା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଆମିକ ଆଗାବୀଦର ଅଂଶ ଅଣନିହୁଦୀମାନେ ପାଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ତ୍ତିକ ଆଗାବୀଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ଅତଏବ, ମୁଁ ଏହି ସେବାମୂଳକ କର୍ମ ଏକାଠି ଗେଷ୍ଟ କରିସାରିବା ପରେ ଏବଂ ଏହି ଧନକୁ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଯିରୁଶାଲମର ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଦେଲି ପରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ନଗର ବାଟ ଦେଇ ସ୍ଵେନ ଯିବି । ଗଲ ବାଟରେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି ଓ ସେଠାରେ ରହିବି । ମୁଁ ନାଶେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗାବୀଦ ନେଇ ଆସିବି ।

ତାହା ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଦ୍ଵାରା ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଓ ଆତ୍ମାର ପ୍ରେମ ଲାଭ କରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏପରି କରି । ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ଠାରେ ଅବଶ୍ୟାଲୋକମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବି । ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ଯିରୁଶାଲମଠାରେ ଯାହା ସାହାଯ୍ୟ ପହିଁସିବ ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ । ତା’ପରେ ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତା’ହେଲେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆନନ୍ଦର ସହ ଆସିବି ଓ ବଂଶୀମାନେ ନେବି । ଗାନ୍ଧିବାତା ପରମେଶ୍ଵର ଭୃତ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହତ ଆଥାନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

ପାଉଲଙ୍କ ବେତେକ ଅନ୍ଧନ କଥା

୧୬ ମୁଁ, ଭୃମ୍ଭକୁ କେଙ୍କେୟୁ ନଗରୀର ମଣ୍ଡଳୀର ବଶେଷ ସେବକା, ଆମର ଧର୍ମ ଭଉଣୀ ଫ୍ରେସାକୁ ପ୍ରପାଗଣ କରୁଛୁ । ମୁଁ ଭୃମ୍ଭକୁ କହୁଛୁ ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଗ୍ରହଣ କର । ଭୃମ୍ଭଠାରୁ ତାହାଙ୍କର ଯାହା ଦରକାର, ସେଗୁଡ଼ିକ ଘାଣ୍ଟି ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ସେ ମୋତେ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀ ଓ ଅକ୍ଲିଲଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ସେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀ ଯୀଶୁଙ୍କ କାମରେ ମୋର ସହକର୍ମୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ମୋର ଦୀବନ ରକ୍ଷା ଲାଗି ନିଜ ଦୀବନକୁ ବ୍ୟତୀତ ପକାଇ ଥିଲେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ । କେବଳ ମୁଁ ନୁହେଁ ସମସ୍ତ ଅଣ୍ଡିୟାୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ । ତାଙ୍କ ଘରେ ହେଉଥିବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ଫପାଲନେତଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ସେ ସମଗ୍ର ଏସିଆ* ରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ପ୍ରଥମ ଲୋକ । ମନରମ୍ପଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ସେ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କାମ କରିଛନ୍ତି । ଆୟୁନକ ଓ ଯୁନିୟଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ସେମାନେ ମୋର ଜ୍ଞାତି, ଓ ସେମାନେ ମୋ ସହଚର ବନ୍ଦୀ ହୋଇ କାରଗାରରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା* ଓ ମୋଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କ ଠାରେ ବନ୍ଧୁତା ଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥିତ ମୋର ପ୍ରିୟ ମିତ୍ର ଆମ୍ଫିୟତଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କ ସେବା ବନ୍ଧୁରେ ଆମର ସହକର୍ମୀ ଉର୍ବାଣ ଓ ମୋର ପ୍ରିୟତମ ମିତ୍ର ସ୍ୱାଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ଆପୋଲଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର, ଯିଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କ ସେବାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ । ଆଗସ୍ତୁଲଙ୍କ ପରବାରଦନଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ମୋର ଜ୍ଞାତି ହେରେଦିୟୋନଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ନାକ୍ସଙ୍କ ପରଦନ ମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରଗ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ତୁଫେଣା ଓ ତୁଫୋସଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ମୋର ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ପରଗ୍ରମକାରଣୀ ପର୍ଗିଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ସେବକ ରୁପେ ଓ ତାହାଙ୍କର ମାଙ୍କୁ ଯେ ମୋର ମାତା ଭଳି ତାହାଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ଅପ୍ରକ୍ଟିତ, ଫ୍ଲୋରେନ, ହର୍ମାସ, ପାତ୍ରବା ଓ ହର୍ମାସ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି ନମସ୍କାର । ଫିଲଲଗ, ଯୁଲିୟା, ନାଭିୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ, ଅକ୍ଲିଆ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସହଚର ଥିବା ସମସ୍ତ ସାଧୁ-ସନ୍ଥମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ଭୃମ୍ଭମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଭୃମ୍ଭ ନେଇ ଏକାରେକକୁ ଅଭିବାଦନ ଦେଖାଅ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ବା ବନ୍ଧୁତା ସମୂହ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।

ଏସିଆ ଏସିଆ ମାଲନର ର ପଶ୍ଚିମ ଅଂଶ
କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଆନ୍ଧନକ ଓ ଯୁନିୟ ବୋଧ ହୁଏ ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଓ ପ୍ରଭୁର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ଯାଉଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରେ ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଭୃମ୍ଭ ଭିତରେ ଦଳଭେଦ ଓ ବନ୍ଧୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରୁହ । ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁତାକୁ ଭଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରୁହ । ଏଭଳି ଲୋକେ ଭୃମ୍ଭ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥାଆନ୍ତି । ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ । ଏଭଳି ଲୋକେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କର ସେବା ନକରି କେବଳ ନିଜ ପୁଖରେ ମାତି ଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ସୁନ୍ଦର କଥା କହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋକା କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁତାରେ ଘଣ୍ଟି ନାହିଁନି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲନ୍ତି । ଭୃମ୍ଭମାନେ ବାଧ୍ୟତା; ସମସ୍ତେ ଏହା ଗୁଣିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଲଜ୍ଜା କରେ ଯେ ଭୃମ୍ଭମାନେ ଭଲ ପାଇଁ ବୁଝିମାନ ହୋଇ ରୁହ ଓ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁତା ଦାଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ ।

ଗାନ୍ଥର ସ୍ରୋତ ପରମେଶ୍ୱର ଗୀତ୍ର ଗୟତାନକୁ ହରାଇବେ ଓ ତା' ଉପରେ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଆମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହଚର ହୁ । ସେମାନେ ସହକାରୀ ତୀମଥ ଓ ମୋର ସ୍ୱାମୀୟା ଯିହୁର୍ମାନେ ଲୁକସ୍, ଯାସୋର ଓ ସୋସିପାତ୍ର ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।

ଏହ ପତ୍ରର ଲେଖକ ମୁଁ ତର୍ଗିୟ* ଅଟେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ନମସ୍କାର କରୁଅଛି ।

ମୋତେ ଓ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆତିଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଗାୟ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏଗ୍ନୋନାକ, ଏହ ନଗରର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ କ୍ୱାର୍ଟି ନାମକ ଦଣ୍ଡେ ଭାଲ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଭୃମ୍ଭକୁ ଦୃଢ଼ କରି ପାରନ୍ତି । ମୁଁ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରସମାଗ୍ନ ପ୍ରଭୁର କରୁଛି ସେହି ସତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଆଗମ୍ଭରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଗୁପ୍ତ ସତ୍ୟ ଏବେ ଆମ୍ଭକୁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଇଛି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଲେଖା ଘାଣ୍ଟି ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏହା ଘାଣ୍ଟି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁତା ଓ ଆଜ୍ଞାକାରଣ ବଢ଼ି ପାରିବ । ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡିଆରେ ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ବ୍ୟାପ୍ତ ରହୁ । ଆମେନ ।

ତର୍ଗିୟ ପାଉଲଙ୍କର ସେକ୍ରେଟାରୀ ଥିଲେ, ଯେ ଏହି ଚିଠି ପାଉଲଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଲେଖିଥିଲେ ।
ପଦବନ୍ଧ୍ୟା ୨୪ କେତେକ ପ୍ରତୀକରେ ଏହାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । “ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହଚର ରହୁ, ଆମେନ.”

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>